

ПОЛИТИКИ

30. 3. 1984 • ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ • ГОДИНА XLV • 25 ДИН

БРОЈ
1683

ЗАБАВНИК

НЕГАТИВЦИ

СПАСЛИ

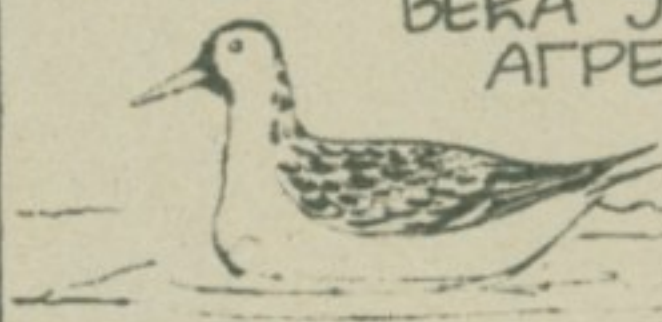
ХОЛИВУД

Најчуднија пресуда у историји

РИМСКИ КОНЗУЛ КАЛПУРИЈУС ПИСО (7 ВЕК ПРЕ Н.Е.) ОСУДИО ЈЕ ЈЕДНОГ ВОЗНИКА ЗБОГ ТОГА ШТО ЈЕ УБИО СВОГ ДРУГА, АЛИ ИЗВРШЕЊЕ ПРЕСУДЕ ОДЛОЖЕНО ЈЕ ЈЕР СЕ ЖРТВА ПОЈАВИЛА ЖИВА И ЗДРАВА. ПИСО ЈЕ ОНДА ОСУДИО ОБА ВОЗНИКА И ЦЕЛАТА - ПРВОГ ВОЗНИКА ЈЕР ЈЕ ВЕК БИО ОСУЂЕН, ДРУГОГ ЈЕР ЈЕ КРИВ ЗА СМРТ ПРВОГ, А ЦЕЛАТА ЗАТО ШТО НИЈЕ ОБАВИО СВОЈУ ДУЖНОСТ.

ЖЕНКА
ЛИСКЕ

ВЕКА ЈЕ ОД МУЖЈАКА, АГРЕСИВНО МУ СЕ УДВАРА У ВРЕМЕ ПАРЕЊА, А КАД СЕ ПТИЦИ ИЗЛЕГУ, ПРЕПУШТА МУ СВУ БРИГУ ОКО ЊИХ.

АМЕРИКАНКА КАРИ ТРЕМБЛЕЗ

ИМАЛА ЈЕ САМО 13 ГОДИНА КАДА ЈЕ ПОБЕДИЛА НА ТАКМИЧЕЊУ ЗА ЖЕНЕ У ОБАРАЊУ РУКУ, ОДРЖАНОМ 1981. У БРАЗИЛУ.

ПАГОДЕ

НА ОСТРВУ БАЛИ ИМАЈУ ПО ЈЕДАН-ЕСТ КРОВОВА ТАКО ДА, ПРЕМА ВЕРОВАЊУ, У ЊИМА УДОБНО МОЖЕ ДА ПРЕНОКИ ЈЕДАНЕСТ БОЖАНСТАВА.

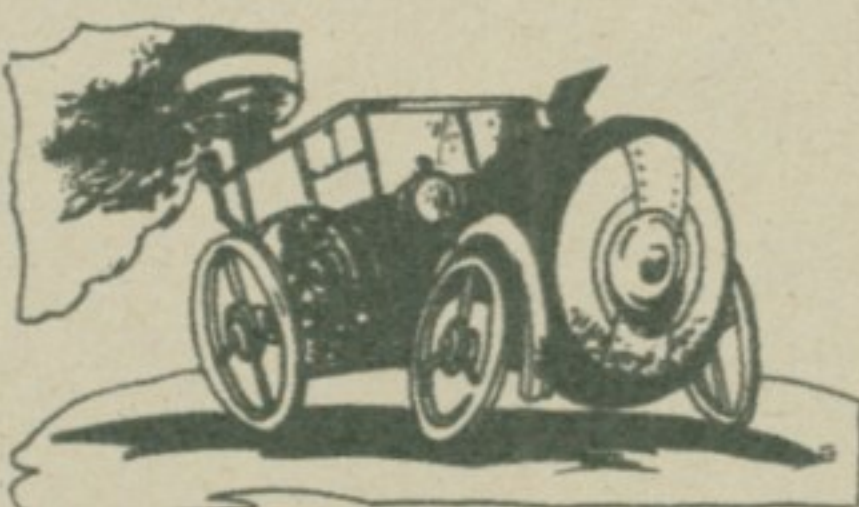

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА

у Демократској Републици Немачкој постоје прописи да се сви рудници који више не могу да се експлоатишу претворе у пољопривредно земљиште или у рекреационе центре. Тако је од некадашњег рудника лигнита настало језеро Хелемзе код Франкфурта на Одри.

још 1769. швајцарски капетан Плантер успео је да конструише кола на парни погон и њима се возио. Био је то један од најстаријих предака данашњег аутомобила. Иако није било дуго у употреби још се чува у једном од швајцарских музеја.

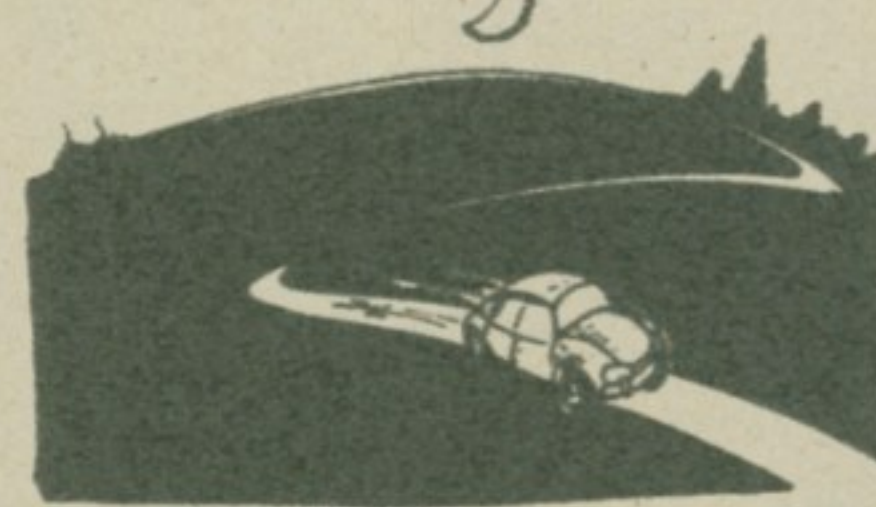
Јапанац Минору Сито, који данас има четрдесет година, још као дечак почео је да сакупља разноврзне шкољке. Временом се његова колекција толико увећала да је чак напустио посао и почео да путује светом и размењује и продаје своје шкољке. Ситова збирка сада броји петнаест хиљада примерака и спада у најбогатију на свету.

кроз сто година на Земљи ће бити десет милијарди становника. Године 2080. приштај ће се можда и смањити, тврди немачки научник Карл Дојч који већ пет година ради на испитивању ове материје. Разлог: према његовим предвиђањима кроз пола века нуклеарно наоружање имаће чак педесет земаља...

совјетски стручњаци установили су да паре и гасови које избацује активни вулкан Мутнавској на полуострву Камчатке може да покреће турбине које би давале четиристо хиљада киловата електричне енергије. Прва бушења која су извршена на 800 метара показала су да је ту температура паре преко 250°C. Ако све буде како је планирано, ови вулкански гасови и паре ускоро ће бити употребљени за покретање турбина прве „вулканске“ електране.

један петнаестогодишњи Енглец недавно је у сну возио очев аутомобил у таквом стању прешао је пут од Потсдта до Саутемптона који износи 43 километра. Дечак се једноставно усред ноћи дигао из кревета сео за волан и не пробудивши се ни за тренутак стигао у други град. Тамо су га на централном тргу затекли полицајци како беспомоћно плаче.

на сајму беле технике који је половином фебруара одржан у Дортмунду, међу више стотина фирми из свих крајева света излагало је и наше „Горење“. Ово предузеће имало је најпосећенији штанд јер се на њему налазила својеврсна атракција – машина за рубље која шета и разговара са посетиоцима. Из ове теледириговане машине могао се

Ускоро на киосцима
**ПРЕКОРЕДНИ
РОЋЕНДАНСКИ
БРОЈ**

ПОЛИТИКИН
ЗАБАВНИК

45 ГОДИНА

Оно што бисте поново читали и оно што нисте читали на 92 стране

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

**ШЕСТ ГОДИНА СУ
СУДОВИ
ПОКУШАВАЛИ ДА
УТВРДЕ КРИВЦЕ ЗА
ПУЦАЊЕ ЦИНОВСКОГ
РЕЗЕРВОАРА ИЗ КОГА
СЕ НА УЛИЦЕ ГРАДА У
СТРАШНОЈ БУЈИЦИ
ИЗЛИЛО ЧЕТНАЕСТ
ХИЉАДА ТОНА
ЛЕПЉИВЕ МАСЕ.
КАДА СЕ СТИХИЈА
ИСТУЋАЛА, ЧИТАВИ
КВАРТОВИ БИЛИ СУ
СРАВЊЕНИ СА
ЗЕМЉОМ.**

Јануара 1919. године Американци су се спре- мали да постану најтрезве- нија нација на свету. Не- достајао је глас једне једи- не државе, Небраске, па да на снагу ступи 18. аман- дман, много познатији као закон о прохибицији којим се забрањује производња,

точење и употреба алко- холних пића.

Петнаестог јануара још ништа није било званично стављено ван закона, па је циновски резервоар за ме- ласу на једном од докова у бостонској луци био ско- ро пун: 2 300 000 галона (галон – око 4,6 литара) отужно-слатког сирупа не- опходног за прављење ру- ма већ се налазило унутра, док су остатак радници ужурбано претоваривали са брода који је пре неко- лико дана стигао из Порто- рика.

Резервоар је био влас- ништво „Јунајтид стејтс ин- дастријал алкохола“, био је стар четири године и савршено је одговарао на- мени: висок 15 метара, пречника 27 метара, са ма- сивним бетонским посто- љем и челичним странама чврсто спојеним низом за- кивака. Капацитет: два и по милиона галона меласе.

Никада се није сазнало како се несрећа тачно до- годила. Извесно је само да је 15. јануар 1919. био неуобичајено топао и да на улицама Бостона није било ни трага снега.

Антонио је имао среће

У подне су радници пре- кинули с послом и сели да се одморе. Неки су се склонили у оближњу

**ДАН
КАДА ЈЕ
БОСТОН ПОТОПЉЕН**

НЕКО ЈЕ ПОДМЕТНУО

налазили радници и сруши- ло га.

Лепљиви талас прогутао је већину радника који су се затекли у његовој бли- зини. Сви који су се нала- зили у бараца ватрогасне компаније погинули су. Је- дан камион „катапултиран“ је право кроз оближњу дрвену ограду. Неки не- срећни кочијаш нађен је неколико дана касније „слеђен“ у покушају да по- бегне.

Неко је израчунао да се меласа кретала брзином од 56 километара на сат. Дечака Антонија ди Стаси- ја који се враћао из шко- ле, бујица је подигла и ду- го носила на крести таласа све док у једном тренутку коначно није утонуо у жит- ку масу која га је котрљала и ваљала као облутак. Ан- тонио је чуо како га мајка дозива, али није могао да јој одговори јер су му и ус- та и грло и нос и уши били пуни отужног сирупа. Онесвестио се, а када је поново отворио очи, око

брвнару, други у бараку ватрогасне компаније.

Око 12.30 циновски ре- зервоар распаукао се уз звук који су преживели касније описали као „по- тмулу рику“: на тренутак се чинило као да се пропиње, онда су се уз језиво фију- кање закивака који су ле- тели на све стране челичне стране раствориле. Там- ножута, лепљива маса по- куљала је напоље и почео је пакао.

Процењује се да је тога дана око 14 хиљада тона меласе преплавило улице Бостона. „Сируп“ је из тан- ка провалио у таласу висо- ком око 4,5 метра који је збрисао све што се пред њим нашло. Једна челична страна резервоара преле- тела је улицу, ударила о потпорни стуб надземне железничке пруге и обори- ла га. Воз који је у том тре- нутку наилазио зауставио се у последњем тренутку, управо када су прагови пред њим утонули у леп- љиву бујицу.

Ни куће нису успеле да зауставе тамножути потоп. „Чинило се“, записао је је- дан ондашњи новинар, „као да су од картона, јед- ноставно би се згужвале и сравниле са земљом. А ка- да би делови резервоара ударили о неку грађевину, изгледало је као да је пала бомба. Једно „парче“ тан- ка пало је на стовариште у коме су се у том тренутку

његу су стајале мајка и три сестре. Имао је среће, на- шли су га на поду једне разорене куће. Четврта девојчица из породице Стасио нађена је три дана касније и више јој није би- ло спаса.

Живела прохибиција!

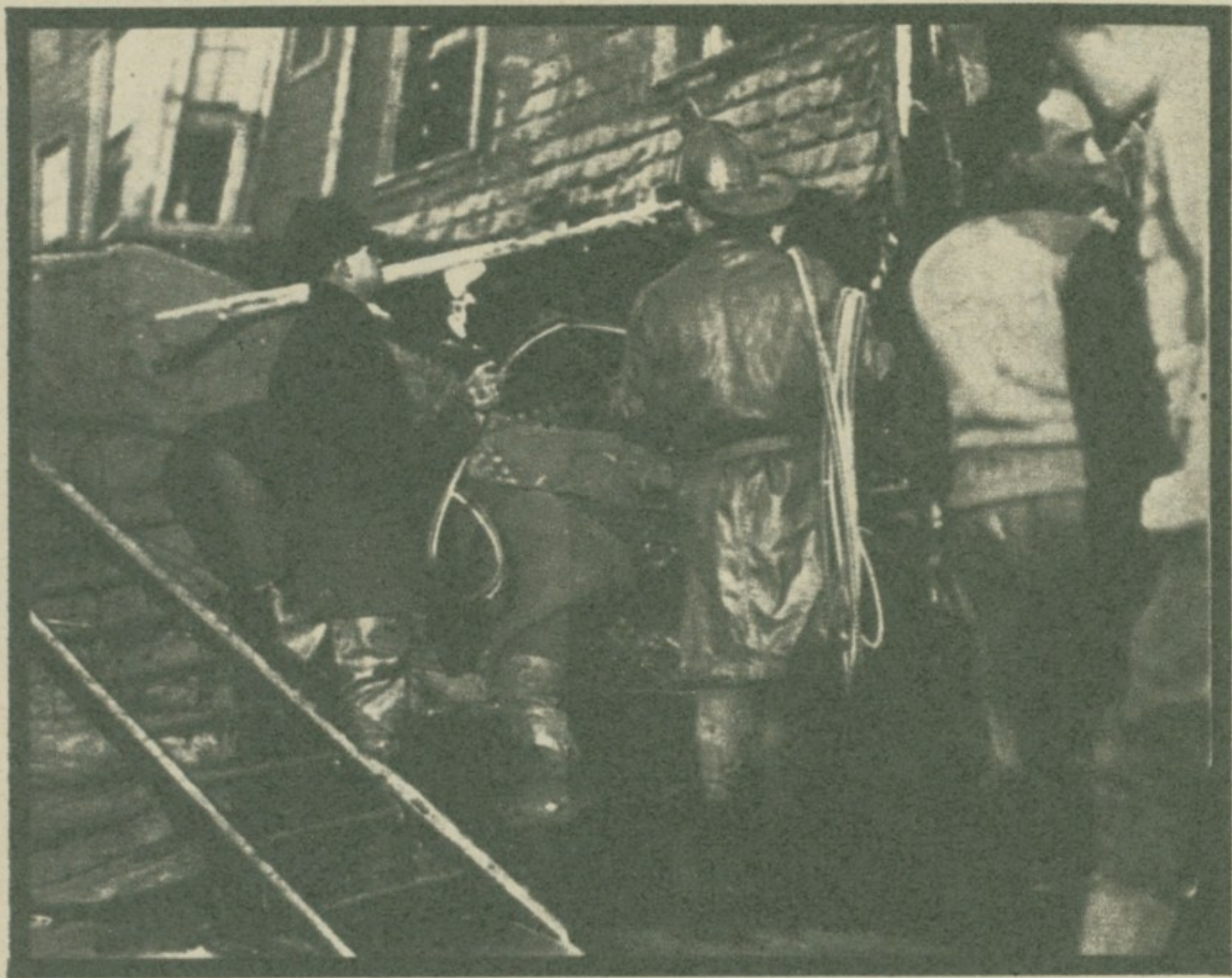
Стихија се истућала, почело је пребројавање жртава, њихов број се из дана у дан повећавао. По- следња два тела нађена су тек четири дана после пуцања резервоара и била су у таквом стању да је идентификација била не- могућа. Коначни биланс гласио је: двадесет и један мртав, сто педесеторо ра- њених.

Када се бујица коначно истрошила, неколико бло- кова у доњем Бостону на- шло се заглибљено у там- ножути масу дубоку изме- ђу 60 и 90 центиметара. Иако су спасилачке екипе брзо стигле, убрзо се ис- поставило да ће им бити потребни сати да се чак и пешице пробију кроз жит- ку, лепљиву меласу до свих оних којима је помоћ била неопходна. Када је тај део посла обављен, кренуло се са прањем гра- да.

Како унети ред у лепљиву хаос? Одлучено је да се улице и зграде прво шмрковима сперу сланом водом са ватрогасних бро- дића, а онда прекрију пес- ком. Неволја је била у то-

Посао спасилаца увелико је отежавала чињеница да је најугроженије улице прекривао слој меласе дубок и по деведесет центиметара.

ЕКСПЛОЗИВ!

ме што су спасиоци, екипе за рашчишћавање и незаобилазни радозналци гацајући кроз меласу успели да је разнесу широм Бостона. На оделу или чизмама, пренели су је до удаљених предграђа. Меласа се залепила за седишта у трамвајима и слушалице јавних телефона. Све чега се човек тих дана у Бостону дотицао било је лепљиво и отужно-слаткасто.

браска је изгласала 18. амандман. Прохибиција је ступила на снагу и цркве које су се за њу ватрено бориле сада су славиле победу. До колена у меласи која никада неће бити употребљена за прављење рума, људи су на тренутак застали, а онда се вратили послу.

После Велике поплаве меласе на Бостон се сручила поплава ништа мање

давала су три става. По првом, радило се о експлозији унутар резервоара што је имало да значи да је једини кривац за све ферментација меласе. Тврдило се и ово: подметнута је бомба, с тим што је у овом случају требало утврдити ко је то учинио и зашто. Најзад, хипотеза која никако није ишла у прилог „Јунајтид стејтс индустријал алкохолу“: грешка приликом изградње резервоара.

Шестогодишње парницење окончано је пресудом у којој је речено како се танк распакао услед „прениског фактора сигурности“. Другим речима, обавезних инспекција или уопште није било или оне нису биле довољно савесно спроведене. „Индустријал алкохол“ је тако и пред законом проглашен главним кривцем за ужас који се догодио.

У преко стотину захтева за одштету компанија је успела да се нагоди ван суда. Све у свему, на име одговорности за Велику поплаву из касе јој је исцурело између 500 хиљада и милион ондашњих долара. Зна се, рецимо, да су на име одштете, само породице настрадалих добијале по седам хиљада долара.

Закон је тако задовољен, сећање на ужас је остало.

М. И.

ЗА СТОЧНУ ХРАНУ И РУМ

Меласа је густе сируп тамножуте боје и отужно-слатког укуса који се добија при производњи шећера. Употребљава се за сточну храну и као сировина за производњу шпиритуса. Из меласе од шећерне трске ферментацијом и дестиловањем добија се рум.

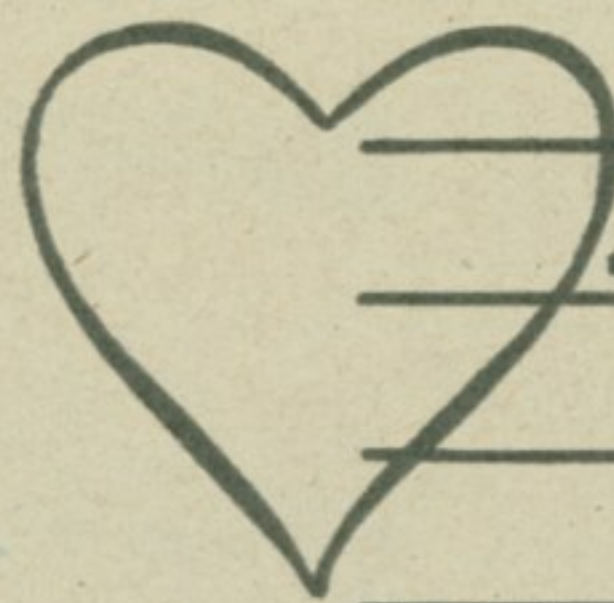
Меласа је, кажу, доспела и до суседног Ворчестера. Ако се у ово и може сумњати, сигурно је да је јануара 1919. захваљујући шмрковима којима су спирали „сируп“, вода у бостонској луци добила не свакидашњу тамножуту боју.

У ноћи 16. јануара спасилачке екипе и екипе за рашчишћавање још су се носиле са неописивим ломом и кршом, када се Бостоном проломила звона црквених звона. Не-

„лепљивих“ парница. Расправе су трајале шест година. У њих је уплетено бар три хиљаде сведока и толико много адвоката да на неким претресима свинису успевали да се угурaju у градску судницу.

Кривац је нађен

Први и основни разлог тако бројних спорова било је неслагање у погледу узрока несреће. Чиме је она била изазвана? Преовла-

ЉУБАВ КАО МОТОР

МУДРА МАМА БОРТОН

Извесна госпођа Бортон из Њујорка развеселила је пре свега своје дете а онда и себе кад је 1848. измислила високу дечију столицу са точкићима која се данас може видети у малтене свакој кући широм света где има мале деце.

БАШ ПАЖЉИВИ СИНОВИ

Етјен Паскал, отац чувеног француског научника Блеза Паскала, премештен је 1640. у Руан на дужност интенданта. Седамнаестогодишњи Блез-неји је помогао оцу у обрачунавању пореских прихода видео је како оца замарају огромни рачуни и одлучио да направи аритметичку машину

— механичког помоћника у овом, не баш лаком, послу. Кроз две године Паскалова машина за сабирање била је готова.

Паскалов земљак Леон Боле, кад је имао исто онолико година колико и Паскал кад се прославио својим проналаском, направио је 1888. године машину за множење. Разлог? Опет љубав према оцу, ливцу звона који је грдно време трошио за обављање потребних рачунских операција.

ПЈЕРОВ БИЦИКЛ

Бицикл са слободним ходом појавио се тек крајем прошлог века. Један од првих патената направио је 1887. Француз Пјер Кармијен да би помогао оцу који је свакодневно ишао на посао бициклом и исцрпљивао се непрестано окрећући педале. Бољи поклон од Пјеровог није заиста могао да пожели.

ПЛЕТИ, МЕРИ ПЛЕТИ...

Машину за плетење чарапа изумео је 1593. године енглески свештеник Вилјам Ли не би ли својој изабраници Мери, плетићи чарапа, уштедео труд и време.

ДОЛЕ КРАГНЕ!

Свакодневно прати кошуље није баш весело посао, а манжетне и крагне зачас се испрљају. Да би помогла узорним и уредним супругама које верују да је кошуља мушкарца

ЧАСОВИ
НА
ПОНИЈУ

Све уживо, па
и двогрбе камиле.
Јер, зоолошки врт је
огромна учионица
у коју се улази с радошћу.

За све ће игре
пored језера
остати незаборавне.

ШКОЛА ИЗ

У овој школи нема звона. Родитељи те не могу грдити за лошу оцену јер их и не виђаш, и дан и ноћ си у школи. Али, далеко од тога да те на то неко приморао и да умиреш од досаде. Напротив. На часовима се пеца риба у језеру, јаше на понију, јури по зоолошком врту, иде у луткарско позориште или разгледа државна граница уз пратњу храбрих грани-

чара и дресираних вучјака! Ту једеш, колико сам хоћеш, учиш, спаваш, играш се и кад дође дан да се вратиш кући жао ти је што напушташ школу где те не оцењују учитељице него – другарице и другови! Школа се простире на дванаест хектара, што ће рећи велика је колико двадесет фудбалских игралишта, па и више, а из њених учионица виде се јата

дивљих патака и мноштво других птица како слободно пливају и лете на десетак метара од ђака.

Заједно нон-стоп

Претпостављамо да би сваки ученик волео да иде баш у овакву школу кад би само таква постојала...

А оваква школа заиста постоји, и то у нашој земљи, тачније на Палићком језеру код Суботице.

Стотинак метара од Палићког налази се много мање и млађе Омладинско језеро. На самој обали овог језера, с острвцем трске на средини, пуном риба и барских птица, смештено је ново и лепо омладинско насеље савезне омладинске радне акције „Иво Лола Рибар“. Преко лета насеље и околнина бруји од рада омладинаца из целе Југославије. Надалеко одјекује њихова песма. Али, првих дана јесени, кад почне школска година, све се одједном утиша: павиљони, терени од тартана и стазе кроз зеленило остају сасвим празни. Тако је било годинама. А онда су Суботичани дошли на идеју: Зашто да једно такво насеље три четвртине године зврји празно? После дугог договорања у чему су учество-

вали разни стручњаци из целе Војводине, одлучено је да се у овом омладинском насељу отвори вероватно јединствена школа у нашој земљи – школа у природи – каква не постоји нигде ни у иностранству. И замисао и њено остварење дело је војвођанских педагога, школских стручњака и – наравно, ентузијаста.

Основна разлика између уобичајене школе и ове је у томе како је организован дан. Док ђаци у нормалној школи проводе само део дана, овде су присутни „нон-стоп“, дан и ноћ, увек заједно и – без родитеља. Најзад, и наставни план и програм другачији су него у „обичној“ школи.

Необична школа наомак Суботице отворена је почетком прошлог септем-

ИАКО У ЊОЈ НАСТАВА
ТРАЈЕ ОД ЈУТРА ДО
МРАКА СВИ ЈЕ ВОЛЕ И
ЈЕДВА ЧЕКАЈУ ДА ЈОЈ
СЕ ОПЕТ ВРАТЕ.

Игра после обилног ручка
с много „репетева“,
пред поподневни одмор.
Наставници се
и не примићују.

КОЈЕ НИКО НЕ БЕЖИ

У јесен се вредно чепрка по опалом лишћу, купе жигови и кестење, учи. Од тих плодова у слободном вре-
мену праве се украси и играчке.

бра кад су у омладинском насељу бригадире заменили ученици другог разреда из 33 војвођанске општине. Наиме, толико је њих од 53 на територији Покрајине, потписало самоуправни споразум и одвојило новац за своје ученике. Тиме је Радна организација Школа у природи „Иво Лола Рибар“, како је њен званичан назив, постала покрајинска.

Нећу да будем маза!

На обали језера, а надомак великог града током

три године, односно кроз други, трећи и четврти разред, ђаци на самом извору упознају природу. Свака смена школе у природи на Палићу траје девет дана. За то време ученици су смештени у павиљонима: сами намештају своје кревете, сами враћају прибор за јело после обода, сами се скидају, облаче, купају: нема маме или баке да то ради уместо њих или да им помаже. То и јесте један од најважнијих циљева ове школе: да њени ученици све што раде чине

самостално.

Наравно, у почетку се не сналазе сви подједнако добро у оваквом „интернатском“ начину живота. Одмах се покаже ко је „мамина маза“, а ко већ релативно самостално иде кроз живот. Али, сви ти осмогодишњаци, њих преко 250, колико их овде борава у једној смени одлазе кућама као препорођени, са новим богатим искуствима. Многи од њих више никада у животу неће бити мамине мазе: појешће, рецимо, за ручак грашак или

без гунђања наместити своју постељу што им раније није падало на памет.

У овој школи се не чује звоно, и сваки дан је другачији од претходног. Наставни тим, њих десеторо, који предводи искусни педагог др Алберт Золнај, миран, увек стрпљив. Сваког дана прави програм за следећи дан тако да и нема класичног „распореда часова“. Цео програм заснива се на директном доживљају у природи, али и у фабрици или у позоришту...

Гејзир у дворишту

Школу у природи похађају ученици разних народности, односно језика. За тих девет незаборавних дана једни од других науче разне песме и игре на разним језицима јер они су ђаци школе у природи. А увече је логорска ватра и око ње распевано козарачко коло. (Испоставило се да већина деце до доласка на Палић није знала шта је то логорска ватра и козарачко коло!)

Ова школа није необична само по својој настави. Природа је у том крају била издашна: поред надалеко познатог језера, угодне климе и плодног земљишта, ту је и чувено Лудашко језеро, природни резерват бројних и ретких птица. Ту у јесен слећу и велика јата из разних крајева Европе, а у пролеће све врви од свих врста пернатих летача. Између павиљона налази се прави – гејзир! Тај својеврсни феномен, извор са водом од 50° С, ускоро ће се искористити за пуњење базена где ће почети да ради још једна

школа – пливачка.

Алберт Золнај, доктор хемијских наука, кога ученици не зову ни докторе, ни друже директоре, ни друже учитељу, већ једноставно, другарски „чи-ко“, с поносом и љубављу показује „Књигу утисака“. У тој свесци још неувештим рукописом прошараним разнобојним цртежима, забележене су незаборавне успомене осмогодишњих малишана на разним језицима народности Војводине. „Друговали смо уз игру и песму“, кратко бележи један дечак. Испод је други рукопис и одушевљен запис да је та девојчица јохала понија, а она је из Новог Сада, градско дете, и тамо нема понија.

„Никада нисам била у луткарском позоришту. Кад сам дошла на Палић, један дан смо ишли у луткарско позориште. Тај дан нећу никада заборавити“, записује Ангелина Дујић, II₂.

„Кад смо били на граници, граничари су нам показали пса Диксија. Онда су нам показали и гранични камен на којем је писало СФРЈ. Тада ми је било најлепше!“, бележи Душко Ђаковић, ученик II₁ из Шајкаша.

Сви они желе да дођу опет, баш сад кад над Палићем почиње пролеће. Да на свакодневном путу од школе до богатог палићког зоолошког врта, удаљеног неколико стотина метара, застану поред облог, старог каменог стуба на којем је уклесано да је језеро Палић први пут спомиње у списима 1690. године под именом „Paligo Palus“. Као лековито језеро спомиње се 1823. Године 1845. подигнуто је топло купатило, парк и хотел „Тршчара“ 1853, а стари хотел 1857. године.

Јединствена школа у природи почела је да ради на Палићком језеру прошле године, али њен колектив, који свој посао ради са великом љубави, жели да ова школа буде место где ће долазити деца не само из Војводине већ из целе Југославије!

Иван Лончар

Снимио:

Љубомир Патрногић

БОМБА У ГЛАВИ

Тог 21. октобра 1980. године Линда Мекилкам, мајка двогодишње девојчице која је кроз два месеца очекивала и друго дете, спавала је до десет часова ујутро. Њен супруг Бред, шеф сале у једном ресторану у Калгерију, отишао је на посао много раније, трудећи се да јој не поквари сан. Линда се пробудила кад је зачула глас мале Менди која се, већ будна, играла у кревету.

Само што је стала на ноге, Линда је осетила како јој је нешто у глави пукло, а затим и несносан бол помешан са вртоглавицом... Пала је... Вероватно ни њој никада неће бити јасно како је, онако ошамућена, готово укоченог врата и с маглом пред очима, успела да се дотетур до кревета девојчице – да је пресвуче и нахрани, а затим да телефонира супругу.

За десетак минута Бред је већ био код куће: однео је Линду до аутомобила и одвезао до њиховог породичног лекара који је истог часа упутно у градску болницу где су јој, на брзину, снимили главу.

Снимак је открио опасно проширење на ослабљеном делу мождане артерије. Налазило се у самом центру мождане масе, на веома неприступачном месту и ту изазвало крварење. Пуних двадесет пет година ова деформација аорте није Линди причињавала никакве сметње. Али, како трудноћу често прати и повишење крвног притиска зидови крвног суда су још више ослабили и постојала је опасност да аорта пукне и усмрти и њу и дете.

Сместили су је у кревет и наредили апсолутно мировање: није смела ни да чита, ни да гледа телевизију, ни да прима посете, изузев Бреда и своје мајке. Свако замарање, напетост и нервирање могли су да изазову експлозију „бомбе“ коју је, према речима лекара, имала у глави.

Можда ће се крварење зауставити само од себе, и проширење повући, надали су се лекари. Одбијала је било какав лек за несносну главобољу, јер се боја-

ла да то не нашкоди детету. Екипа лекара била је стално у приправности.

Увече 28. октобра они су њој и Бреду саопштили да су веома забринути што главобоља не престаје јер то значи да се крварење наставља. Доктор Лебланк је начинио цртеж увећаног дела аорте и објаснио:

– Можемо одмах да вас оперишемо и затворимо пукотину хемостатичном пинцетом која ће обезбедити нормалан проток крви, али би она заувек морала да остане у глави.

Лекари су били посебно забринути зато што пре операције, да би се смањио крвни притисак, мора бити употребљен специјални препарат на бази натријума који се у организму претвара у неку врсту отрова и преко пупчане врпце може да стигне до детета и угрози му живот.

– У случају да одмах пристанете на операцију – наставио је др Лебланк – постоји вероватноћа да ће све проћи како треба. Предлажем да већ сутра помогнемо детету да мало раније дође на свет, а онда да пређемо на операцију главе. Место на коме ћемо радити пуно је веома осетљивих нерава које бисмо операцијом могли да оштетимо. Такође се може догодити да после наше интервенције осетите одузетост ноге и леве руке, неспособност да нормално отварате капке, па чак и неку врсту парализе читавог тела. Нешто од овога би, на жалост, могло да остане за читав живот.

– Докторе, постоји ли опасност да ослепим? – бојажљиво је упитала Линда.

– Не, осим што бисте неколико недеља имали мање сметње у очима. Немојте се плашити ако вам кажем да је могуће да у току операције дође до пуцања овог крвног суда... Учинићемо све да спречимо последице.

ЧИМ СУ ВИДЕЛИ СНИМКЕ, ЛЕКАРИМА ЈЕ БИЛО ЈАСНО ДА ЛИНДИ МОЖЕ ДА СПАСЕ ЖИВОТ САМО ИЗУЗЕТНО ПРЕЦИЗАН ХИРУРШКИ ЗАХВАТ УЗ ПОМОЋ МИКРОИНСТРУМЕНАТА. АЛИ КАКО КАД СУ ЛЕКОВИ КОЈЕ ЈЕ ЛИНДА МОРАЛА ДА ПРИМИ ПРЕ ОПЕРАЦИЈЕ МОГЛИ ДА ЈЕ УСМРТЕ, ЗАЈЕДНО СА ЈОШ НЕРОЂЕНИМ ДЕТЕТОМ.

– Бојим се – одговорила је жена мирно – али волим што са мном разговарате отворено.

У седам часова ујутро следећег дана Линда се поздравила са Бредом, пре него што су је одвели у блештаву операциону салу где је царским резом на свет дошла девојчица тешка два килограма.

Чим је отклоњена опасност која је претила детету, лекари су извршили припреме за следећу фазу овог изузетног хируршког подухвата: др Лебланк и његов помоћник Харви Томас су Линду, која је и даље била под анестезијом, поставили у седећи положај. Око 9.55 извадили су парче кости изнад њеног десног уха. А затим, пошто је отворио заштитну мембрану мозга, др Томас је наставио да се пробија кроз сивкасту масу. У међувремену су донели и огроман микроскоп на точковима са два објектива. Снажну светлост његовог рефлектора усмерили су на мозак где су хирурзи, гледајући кроз окулар сличан догледу, наставили операцију микроинструментима.

После неколико часова рада и више драматичних обрта, заустављања крварења, снижења притиска на само двадесет четири и поновног постепеног повећања екипа стручњака је могла да одахне.

– Успело је! – рекао је најзад Лебланк. – Сада је све у реду. Пинцета је постављена на право место. Можемо да почнемо затварање.

Уклоњени су сви помоћни инструменти, очни живац је враћен на своје место и све је добило ранији изглед. Чим се притисак попео на 118, читава мождана маса која је дотле практично била непокретна, почела је да пулсира. Доктори Лебланк и Томас вратили су мождану опну на своје место, затворили отвор на лобањи и ушили космат део.

Линда је дисала, али ни после осам часова није дошла свести. Онда, наједном отворила је десно око и упитала:

– Како је било?

– Добро! – одговорила је запрепашћена сестра.

– А како је мали?

– Одлично! – рекла је сестра осмехујући се. – Само, није дечак него девојчица.

Потом је заспала дубоким сном...

Двадесет четири часа после интервенције Линда је већ могла да седи на кревету. Спуштени капак и ослабљена лева страна нису је много бринули, она и Бред очекивали су далеко горе. Чак је и мала Лајза пребродила кризу, и следеће ноћи око једанаест часова донели су је у инкубатор крај њене мајке.

– Вредело је Бреде, зар не? – упитала га је милујући малу Лајзу.

Осам дана касније Линда је отпуштена из болнице. Капак је убрзо прорадио и читава лева страна полако се вратила у нормалу. Чак је и коса на оперисаном делу нормално израсла. Данас, две године после операције, Линда је здрава и срећна жена. Поред Менди и њене мале сестре потпуно је заборавила да су желели сина.

Д. В.

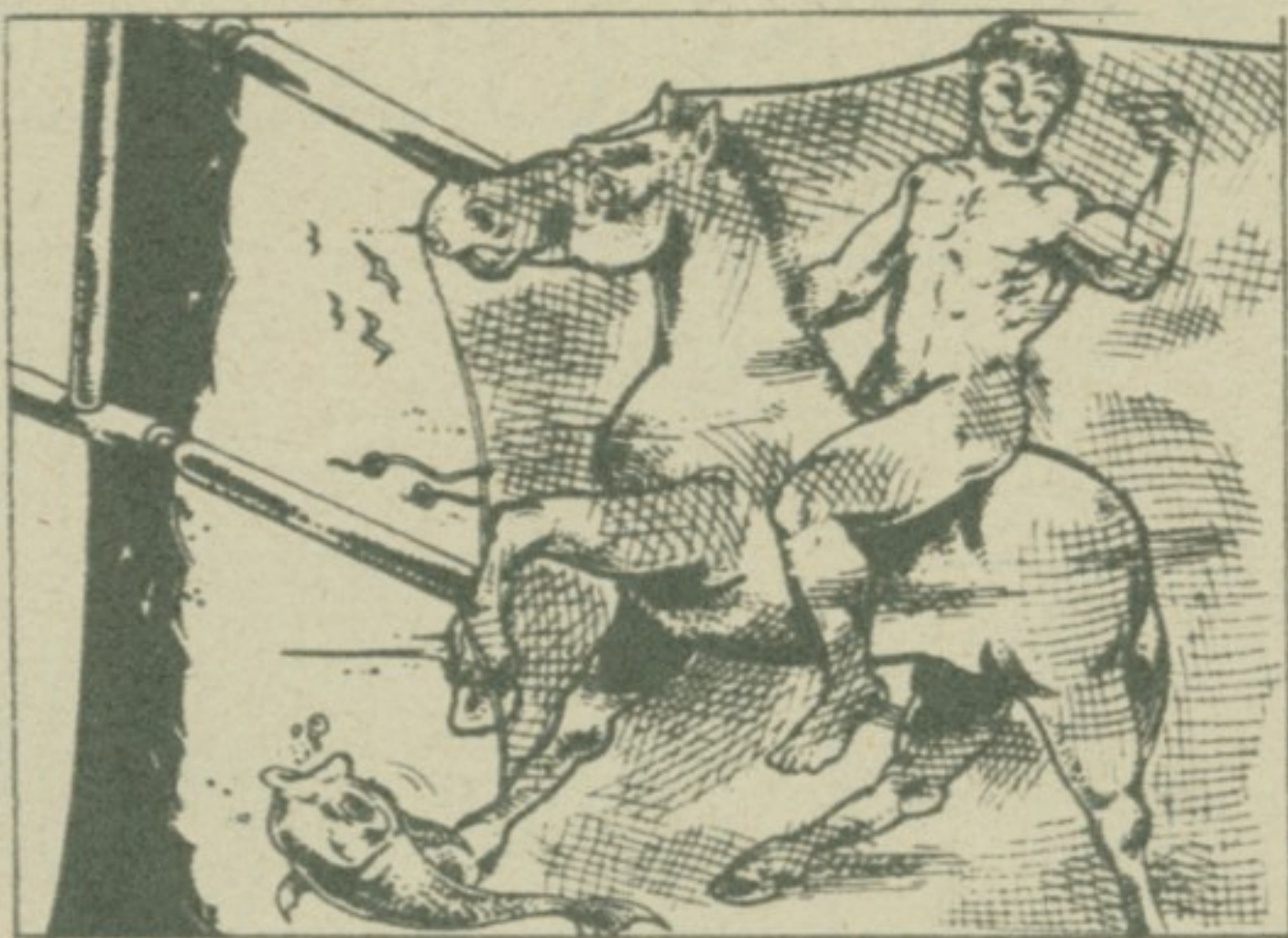
DIK
BROWNE

ХОГАР СТРАШНИ

ПУШЕЊЕ И МУЗИКА

Користећи електронски апарат швајцарски лекари проверили су слух деведесет седам музичара Лозанског симфонијског оркестра. Провере су показале да је слух непушача неупоредиво бољи од код пушача. Уследио је и логичан закључак: од сада у оркестар треба примати само музичаре који не пуше.

ОКТАВИЈАН АВГУСТ У МРЕЖИ

Недалеко од острва Лемноса у Егејском мору рибари су сасвим случајно извукли у мрежи бронзану статую – горњи део тела неког коњаника. Према мишљењу археолога ова скулптура пред-

ставља првог римског императора Октавијана Августа, а извајали су је грчки уметници из Македоније. Нађена статуа има велику археолошку вредност јер су бронзане статуе из тог периода на територији Грчке веома ретке. Статуа је пребачена у Атину где ће бити реставрирана.

ИЗЛОЖБА СЕ ЗАТВАРА

У Паризу се недавно збио један заиста несвакидашњи случај. Друштво за заштиту животиња, које је дуго водило кампању против коришћења паса и мачака за опите научника, није жалило средства да би рекламирало своју изложбу мачака. Свака изложена животиња била је смештена у стаклени кавез са сомотским јастучетом. Али, суштина није била у томе. Све изложене мачке биле су украдене из експерименталне лабораторије научног центра за испитивање психичких обољења. А украли су их загрижени чланови друштва за заштиту животиња. Они су неке од мачака донели на изложбу чак са електродама на лобањи.

Власти су, на огорчење чланова друштва, затвориле изложбу. Полицији се, наиме, обратио директор истраживачког центра објаснивши да су украдене животиње биле коришћене за опите којима је био циљ провера нових начина лечења

епилепсија и шизофреније. Опит, припреман више месеци, био је потпуно упропашћен.

ПУЦЊЕВИ У СПАСИОЦА

У швајцарским Алпима чућете од домаћег становништва необичне приче о псима који су спасли многе алпинисте, изгубљене у лавинама. Псу Барију је удружење алпиниста подигло и велики споменик на коме су наведени сви његови неустрашиви подвизи.

Бари је спасао четрдесет људских живота. При спасавању четрдесет и првог Бари је – погинуо: откопао је полусмрзнутог алпинисту и почео да га лиже по лицу, пострадали се тргао из дубоког сна, отворио очи и када је угледао снажну и велику главу спасиоца, мислећи да је вук, извукао револвер, пуцао у свог спасиоца и убио га...

СЛАДОЛЕД ЗА РИБЕ

Група француских научника предлаже да се рибе које се гаје у слаткој води хране „сладоледом“ припремљеним према специјалној технологији. Самлевене алге, зоопланктони или рибље брашно меша се са антибиотицима, витаминима, желатином и водом, па се онда та маса замрзава. Убачен у рибњак „сладолед“ се полако топи обогаћујући воду хранљивим материјама а да је при томе скоро уопште не загађује.

ЖИВЕЛЕ МАРАМИЦЕ!

Са појавом папирнатих марамица логично је било очекивати да ће оне класичне од текстила мало помало сасвим изаћи из употребе. Међутим, без обзира на то што су папирне знатно економичније и хигијенскије, марамице од памука, лана или свиле и даље се траже на тржишту, по неким про-

ценама годишње се произведе око триста милиона комада. Да ли је у питању ствар навике или стварне потребе није ни важно тек и жене и мушкарци воле лепе марамице. Један од разлога што се толико траже – лежи у томе што се често губе: статистичари су чак израчунали да жене губе марамице два пута више од мушкараца!

КОЛИКО ИМА ЈАПАНСКИХ ИМЕНА?

Нимало једноставан задатак преузео је на себе Јапанац Коиси Санто: одлучио је да утврди колико различитих личних имена има у Јапану. Он је сакупио две стотине телефонских именика из разних градова и брижљиво је бележио свако име које би у њима нашао. Забележио их је 139 163. Пошто у телефонским именицима нема баш свих имена која се употребљавају, Санто претпоставља да их у данашње време у Јапану има најмање 150 000.

КУПИТЕ СЛИКУ!

Зоолошки врт у Стокхолму има, поред основне, и допунску делатност – продаје слике! То су уметничка дела једног шимпанза који се радо игра бојама. Новац добијен за слике одлази у буџет зоолошког врта.

ЖЕНЕ ЗАТВОРЕНИЦИ У ПРЕДНОСТИ

Врло ретко се догађа да жене беже из затвора, али кад то одлуче да ураде, изгледа да су у већој предности од мушкараца. Тако је бар показао случај двадесетдогодишње Шведанке која је пре неколико месеци побегла из гетеборшке тамнице. Данима је кришом скривала порције бутера које су добијали за доручак. Када је скупила довољну количину намазала се по целом телу и успела да се провуче кроз отвор између решетака широк петнаест центиметара. Затим

је прескочила затворски зид и нашла се на слободи. Власти до сада нису успеле да је ухвате.

КОЛИКО ИМА КЕНГУРА?

У Аустралији има око 19 милиона кенгура. Та бројка резултат је рада аустралијских научника који су провели две године да би први пут у историји пребројали ове торбаре.

Све до сада су се процени о броју кенгура у Аустралији веома разликивале и кретале од пет до четрдесет милиона животиња!

ВИКИНШКИ БРОДОВИ

Шведски и дански археолози открили су у фјорду Фотвен, у западној Шведској, четири потонула брода која потичу

из времена викинга. То су најстарији бродови до сада пронађени у водама Шведске. Судећи по свему, на месту где су нађени у 10. и 11. веку била је нека лука. До овог открића, у Скандинавији је било нађено и извучено на површину свега шест викиншких бродова – два у Норвешкој и четири у Данској.

УКОРАК С ВРЕМЕНОМ

Дечаци двадесетог века имају играчке које представљају авионе и тенкове, подморнице и ракете. Нема новог оружја према коме предузимљиви произвођачи нису начинили дечију играчку. Да ли су играчке увек пратиле најновија достигнућа војне науке и технике?

Преносимо се за тренутак у време од пре шест стотина година, у епоху стогодишњег рата: године 1346, у Француској у близини места Кресија, водила се велика битка између Енглеза и Француза. Витезови су показали своју храброст, специјално обучени стрелци дејствовали су мајсторски. У борбу је такође било уве-

дено ново оружје: бомбарде напуњене барутом и ђуладима.

И већ 1383. године петнаестогодишњи францус-

ки краљ Шарл V добија на дар мали дрвени топ. Играчке ни тада нису заостајале за развојем ратне технике.

ТЕРМОЕЛЕКТРИЧНЕ РИБЕ

Топла вода (око 25 степени) која излази из неких термоелектрана у Италији не расипа се већ се користи за узгајање, односно убрзање раста риба и биљака. Пројекат који је већ урађен укључује и воду из једне нуклеарне електране, али је то вода која се користи за расхлађивање уређаја и нема никакве везе са нуклеарном енергијом.

Предност оваквог начина узгајања рибе је у томе што се наставља и у току зимских месеци кад у обичним рибањацима влада застој. У топлој води шарани тежи само две стотине грама за две године достигну тежину од четири килограма!

Воде из електрана користе се и за загревање стакленика у којима се узгајају шпаргле, јагоде, диње, салате и остало.

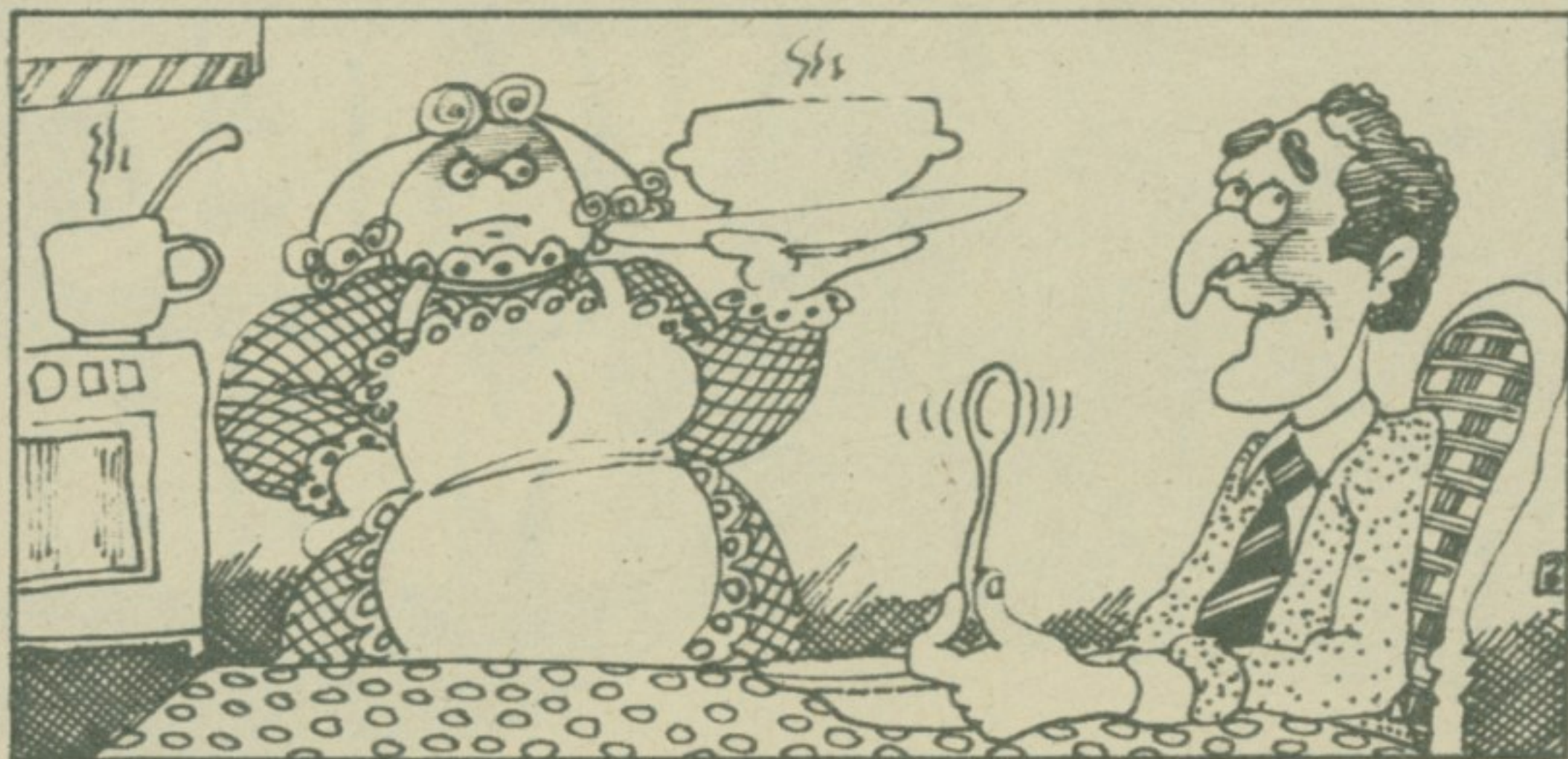

ЗУБИ ЗА ПАРАДУ

Адолф Акерман, пензионисани зидар из западнонемачког града Есена у позним годинама изгубио је зубе па је, како то обично и бива, добио

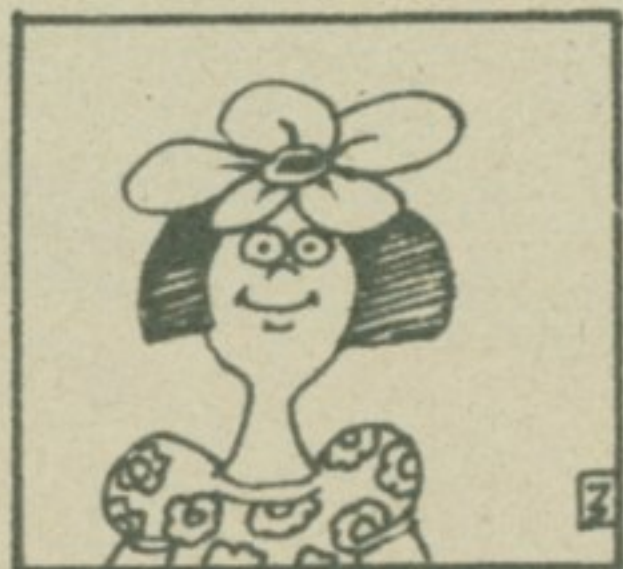
вештачке. Његовој супрузи било је чудно што их никада не ставља већ их држи под кључем и користи само за „парату“ када су одлазили некуд у посету. На крају јој је досадило да му сву храну

пасира и ситни па је, без обзира на то што су у браку преко тридесет година, недавно затражила развод. Разлог који је навела у оптужби је: смишљено малтретирање. Суд је стао на њену страну.

СВЕ ДЕВОЈЧИЦЕ – ЦВЕТОВИ

У панамском граду Сан Бласу сачувао се занимљив обичај: тамо све девојчице до навршене дванаесте године називају „цветић“. Тек кад наврши дванаест година девојчица добија обично женско име.

ЛОПТЕ ПРОТИВ МОНОТОНИЈЕ

Дуж једног ауто-пута у источној Француској пажњу путника привлаче велике пластичне лопте јарких, дречећих боја.

Циљ овог експеримента: утврдити колико оне помажу (ако помажу) возачима да савладају монотонију дугог путовања, монотонију која је често узрок саобраћајних несрећа.

САМО ЗА ЛЕВАКЕ

Према међународним статистикама око тридесет процената становника наше планете чине – леваци. Узевши то у обзир, предузимљиви трговци избацују на тржиште све више производа с напоменом: „Само за леваке!“ Једна енглеска фирма издала је чак и чековне књижице за оне који се потписују левом руком.

НЕГАТИВЦИ

СПАСЛИ

ХОЛИВУД

НА ИЗГЛЕД ГРУБ И
ЦИНИЧАН НОВИ
ХЕРОЈ БИО ЈЕ У
СУШТИНИ ИЗГУБЉЕН
И ЗБУЊЕН БАШ КАО И
ОНИ КОЈИ СУ СЕДЕЛИ
У МРАЧНОЈ
БИОСКОПСКОЈ САЛИ
И НАВИЈАЛИ ЗА ЊЕГА
УЈЕДНО БОДРЕЋИ И
САМИ СЕБЕ.

БУДИ
ЈАК
УМЕСТО
МЕНЕ

Тридесетих година Џек Ворнер важио је за једног од најутицајнијих и најбогатијих филмских магната у САД. Заједно са браћом Семом и Харијем имао је велики студио „Ворнер Брадерс“ и још педесет мањих а његово власништво била је четвртина свих биоскопа на америчкој територији. Са појавом звучног филма још се више обогатио јер су сви хрлили у биоскопе да виде познате глумце како први пут проговарају са платна. Али, свако чудо за три дана – прво одушевљење брзо се истопило, сале су биле полупразне. Цео свет захвата економска криза, већина се бори-

на стотине филмова и огромно искуство. Тврдио је да решење треба потражити у гангстерским филмовима. Џек Ворнер био је врло сумњичав али није имао куд, требало је бар покушати. Одобрено је снимање два филма – „Врста пакла“ и „Мали Цезар“.

Ворнерова банда

Гангстерски филмови нису били никаква новост, први тог жанра снимљено је још 1912. године Грифит али се показало да нису били посебно привлачни за гледаоце. Занук је тврдио да је то било друго време, да се тада боље живело и

криза већини је одузела малтене све, армија незапослених нашла се на улици. Осећали су се одбачени. Зато су брзо заволели малог Цезара који је, макар и на недозвољен начин, успео да се пробије у животу.

Јунак филма био је тридесетседмогодишњи Едвард Робинсон који ће, уз Џемса Кегнија, Џона Гарфилда и Хемфрија Богарта постати један из „Ворнерове банде“. Сва четворица били су из Њујорка и на филм су донели локални говор препознатљив свима, изглед шармантне беге која је била блиска и онима из најнижих слојева, дах улице и времена про-

раво на толико је и потписао уговор који му је обезбеђивао хонорар од петсто долара. Тада је још непознат и неафирмисан глумац. Праву славу стекао је филмом „Непријатељ народа“ и од тада сценаристи почињу да пишу текстове који тачно одговарају његовом лику, грубом али невероватно правичном. Кегни је гарантовао пуне дворане – то су сви у Ворнер студију знали и при сваком обнављању уговора са њим нудили му веће хонораре. За само пет година он је недељно добијао четири и по хиљаде долара, а убрзо сто педесет хиљада долара по филму.

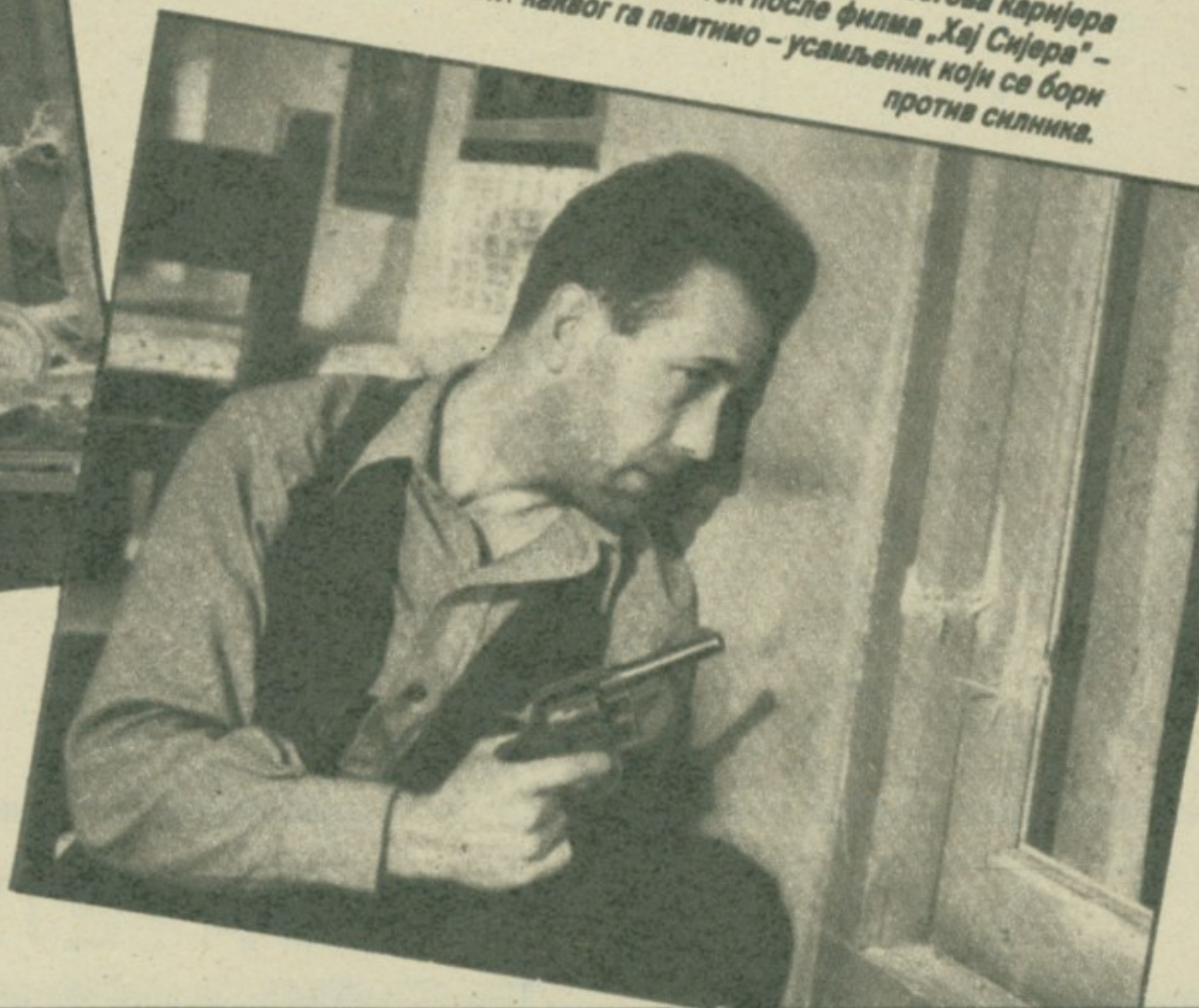
Џон Гарфилд који је до

како то често и бива, додељена му је значајнија улога у комаду „Шума пуна страха“ и то без обзира на приговор писца тог комада Роберта Шервуда. Партнер му је био већ опробани глумац Лесли Хауард који је инсистирао да играју заједно и на филму када је „Ворнер“ студио откупио права на Шервудову драму.

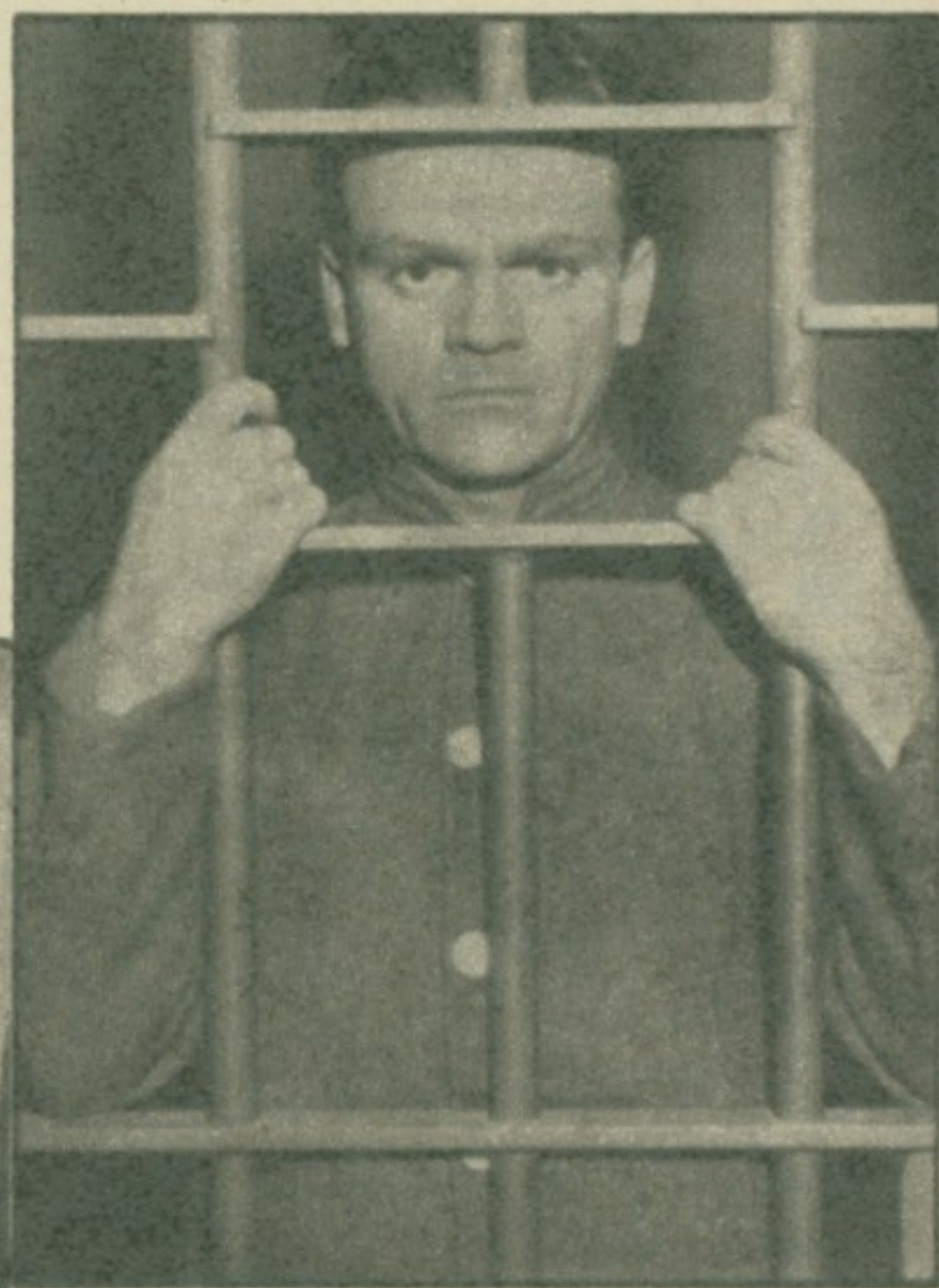
Од 1936. када је снимљена „Шума пуна страха“ па све до 1941. године Богарт је играо у низу филмова асоцијалног типа који хладно убија а да не трепне. Неколико филмова снимљено је заједно са Џемсом Кегнијем – „Анђели гаравог лица“, „Узбудљиве

„Мали Цезар“ са Едвардом Робинсоном у главној улози значајно је почетак владавине „Ворнерове банде“.

Прву главну улогу Хемфри Богарт добија 1936. и пуних пет година играће искључиво хладнокрвне убице. Од тада његова каријера глумца иде вртоглавим успоном, али тек после филма „Хај Сијера“ постаће онај „Бог“ каквог га памтимо – усамљеник који се бори против силника.

Гангстерски филмови који су тридесетих година преплавили биоскопске дворане имали су и одговарајуће наслове. Џемс Кегни у једној сцени филма „Сване зоре умирем“.

ла за голи живот, ретко кога су још интересовали велики спектакли и филмске лимунде зачињене осмесицама и лажним сјајем.

Џек Ворнер био је очајан. Док је 1929. зарадио четрнаест милиона долара, већ следеће му је профит спао на седам а за 1931. се чак предвиђао губитак од осам милиона долара. Требало је што пре нешто учинити да се публика врати филму. Њему је само било јасно да то „нешто“ не сме да буде много скупо и да може да се сниме за неколико недеља. С обзиром да он сам није знао „формулу“ у помоћ је позвао свог главног сценаристу Дарила Занука који је за њега радио већ шест година. Двадесетшестогодишњи Дарил имао је већ тада иза себе

да су сви желели на платну да виде љубавне филмове са певањем, плакањем и обавезним „хеппи ендом“.

„Мали Цезар“ први звучни филм о гангстерима, бучно је рекламиран као истинита прича што му је давало још већу драж. Сви су похрлили да виде причу о успону и паду једног бескрупулозног гангстера, циничног и без осећања који не бирајући средства тражи своје место под сунцем. Успех је изненадио Џека Ворнера, а ни сам Занук, признао је, није могао да претпоставља да ће „Мали Цезар“ наићи на такав одјек публике. Наравно, психолози и социолози рекли су своје: људи се, тврдили су поистовећују са главним глумцем јер су и сами у сличном положају. Економска

хибиције. Сваки појединачно унео је нешто специфично. Робинсон је убрзо назван „Мистер велики“, Кегни је играо у стилу „лако ћемо“, Гарфилд је био рођени губитник док је Хемфри Богарт који ће четрдесетих прерасти у романтичног хероја, био „рођени“ убица.

Један филм недељно

„Мали Цезар“ значајно је само почетак серије филмова које „Ворнер Брадерс“ почиње да снима после великог почетног успеха. Филмови су се правили невероватном брзином, из студија је сваке недеље излазио по један.

Кегни је добио улогу у „Одмору грешника“, филму који је требало да се сними за три недеље и уп-

тада био позоришни глумац постаје звезда већ после првог филма „Четири кћери“. За милионе Американаца који су једва животарили он постаје симбол. Деловао је као један од њих – на изглед груб и циничан у суштини је био изгубљен и збуњен баш као и они што су седели у мрачној биоскопској сали и навијали за њега, уједно бодрећи и сами себе. Сви ти који су давали последњи цент да би га видели на платну прижељкивали су његову судбину – да се издвоје из масе.

Хемфри Богарт је после безначајних епизодних улога за „Колумбија“ и „Фокс“ студио 1932. стигао у „Ворнер Брадерс“. Ни ту га нико није примећивао, и даље добија само безначајне улоге. Игром случаја,

двадесете, „Оклахома кид“. Али тек са филмом „Хај Сијера“ Богарт добија нешто ново у лику што ће га пратити до краја каријере – постаје усамљеник који се бори против сурових друштвених правила и увек је на страни оних слабијих и правичних. После „Казабланке“ Богарт постаје најбоље плаћени глумац Холивуда и звезда „Ворнер“ студија.

Четрдесетих година још се снимају филмови о гангстерима али време се већ променило, сада публика жели да види и друге жанрове. Време „Ворнерове банде“ пролази, а сваки глумац креће својим путем.

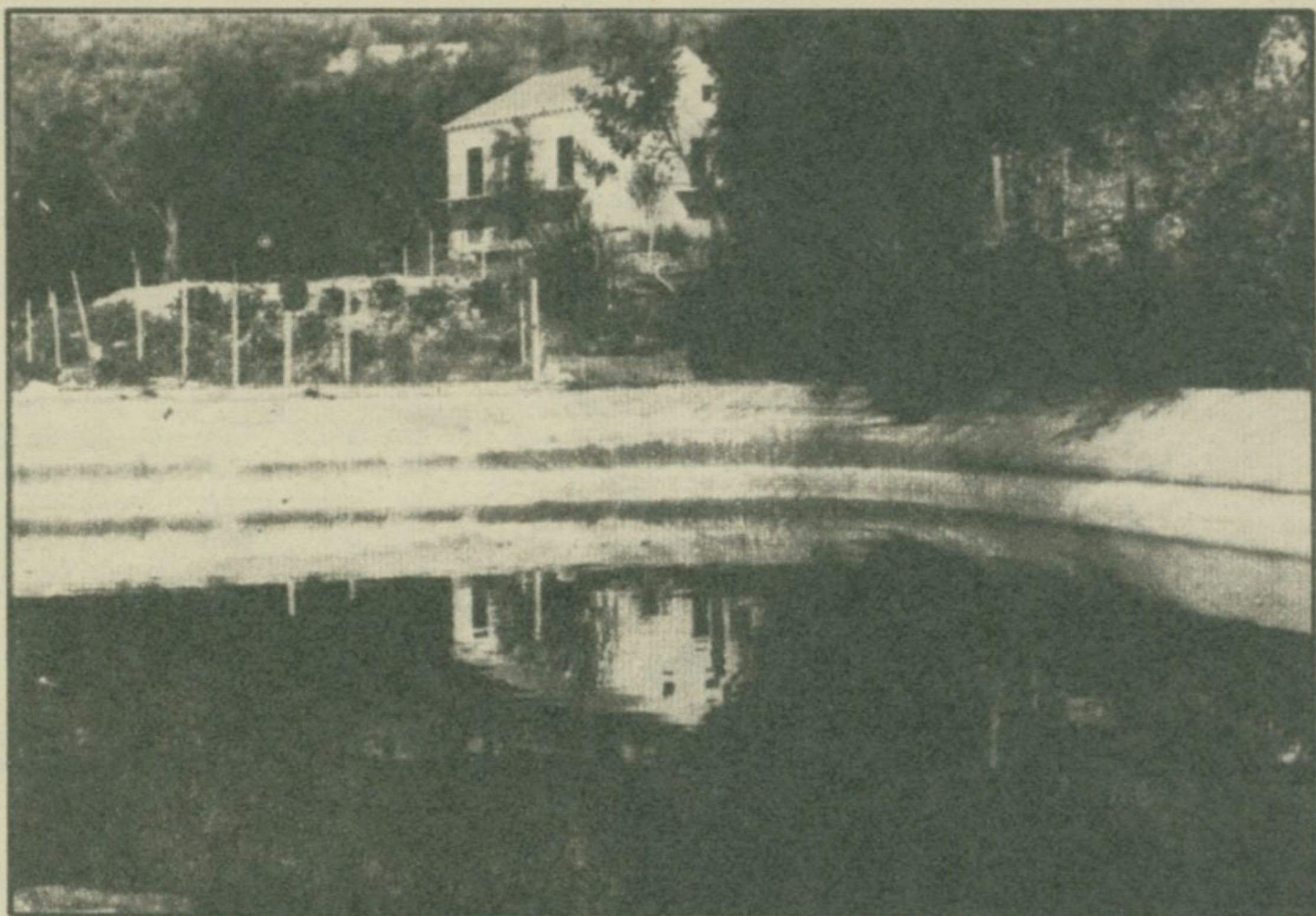
НАЈЛОН ЈЕЗЕРА

Има изума који напречац освоје свет, а има и таквих који дуго „чаме“ док се не прочују. То је био случај са вештачким језерима од пластике: прво је начињено још пре пет година у месташцу Брсечине крај Дубровника и све донедавно било је једино те врсте. У последње време, међутим, „најлон“ језера почела су да ничу по далматинском кршу као печурке! Није ни чудо, јер – чудо су управо та језера. Једноставна за грађење, невероватно јефтина и веома лепа она чувају воду у традиционално безводним крајевима! Ево на који начин.

У природним вртачама, без икаквих грађевинских радова, поставља се пластична фолија тако да се обложи цело дно. Фолија се спаја лако и једноставно, па је језеро врло брзо готово, остаје само да се са чека киша!

Идејни творац ових језера је инжењер Анка Кузманић из „Југовинила“ у Каштел-Сућурцу, а фолије за сада израђује једино та фабрика у нашој земљи. Монтажу и лепљење фолије на лицу места обавља сплитски „Вулканмонт“. Показало се да су ова необична вештачка језера изванредна идеја: у кршевитим пределима Далмације, Херцеговине и Црне Горе она ће унети праву револуцију у пољопривреду. Јер, сушни период у тим пределима почне у мају, а зна да потраје све до септембра. Због тога страда не само поврће и воће, него и стока. А киша, и кад падне, брзо се изгуби кроз пукотине краса у подземне бездане.

Занимљиво је да су се људи одвајкада довијали на све начине да сачувају бар мало драгоцене кишнице, па су још пре више векова у идеји били доста близу решењу. Облагали

Језеро у Брсечинама крај Дубровника – прво такве врсте. Очекује се да ће унети праву револуцију у пољопривреду кршевитих крајева.

су вртаче камењем и слојевима глине, а Турци су се досетили да преко свега разасту још и – бивоље коже!

Треба нагласити и то да су најлон језера не само једноставна него и веома трајна. Стручњаци „Југовинила“ процењују њихов век чак на 60 година, што је у поређењу са бетонским цистернама, које на красу брзо пуцају, неупоредиво дуже. Осим тога, језера од фолије јефтинија су чак десетак пута од бетонских. Рецимо, велики базен који се гради на Мосору дугачак више од 60 метара, а широк 25, треба

да кошта само 50 до 60 старих милиона. Од инжењера Анке Кузманић сазнали смо да се упоредо с овим базеном планира изградња језера и на Козјаку, у Конављу и на Дрвенику, а поруџбине стижу свакодневно и из других република.

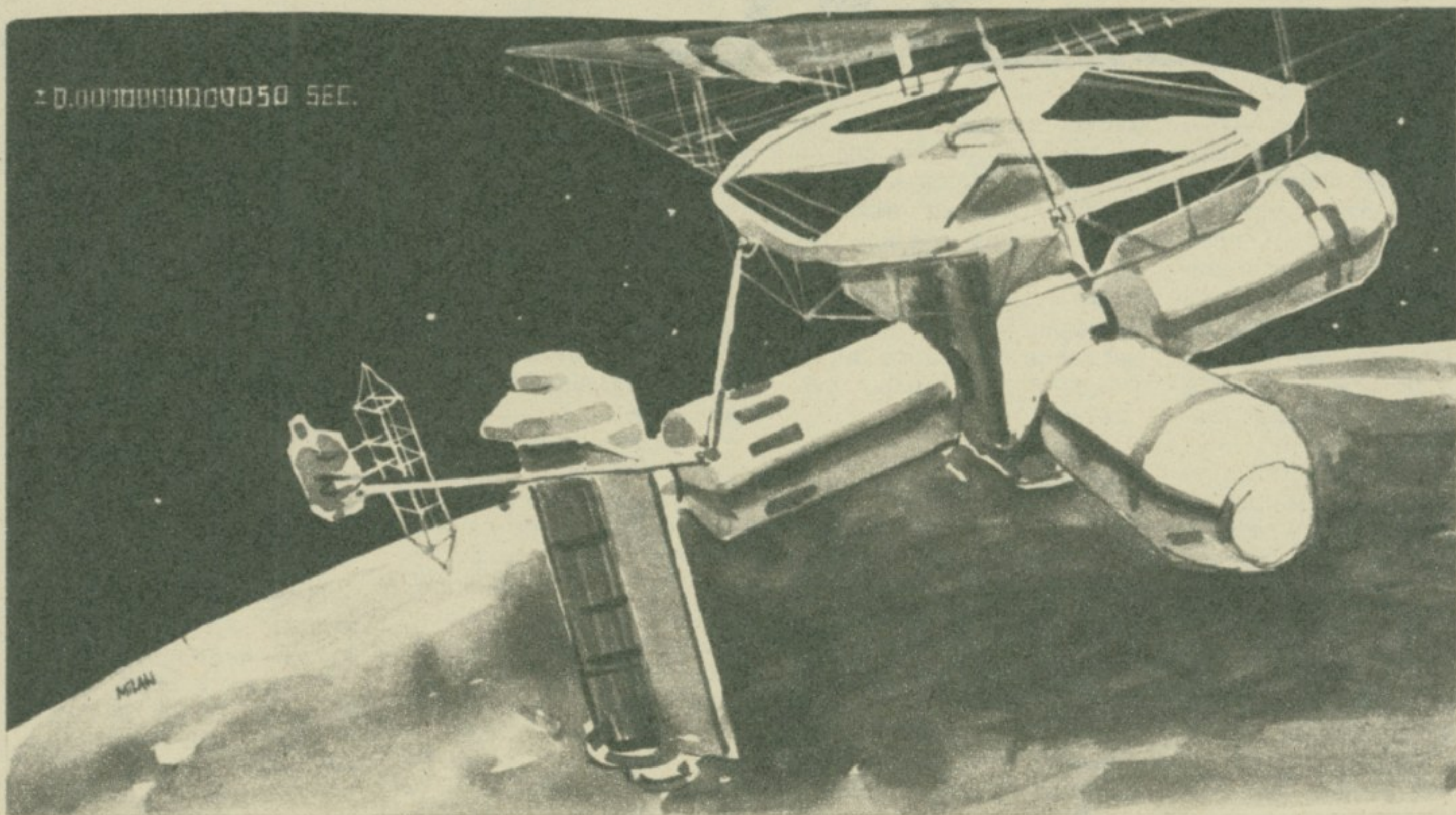
Како ће се обезбедити да драгоцену кишницу не испари током дуготрајних суша?

И за то су у „Југовинилу“ нашли решење: лети ће језера бити прекривена хиљадама куглица од стиропора које пливају на површини и спречавају испаравање!

Биће то велико олакшање за људе који живе на кршу. Међутим, пластична језера имају будућност и у свакој другој клими. На пример, у Војводини би се пластичном фолијом обламали канали који одводе воду у доба поплава и служе за наводњавање плодног земишља, а за овај тако једноставан а тако користан изум заинтересовала се и ЈНА: у планинским крајевима где нема воде, вештачка језера била би непроцењива за борце – у случају агресије.

Није ли ово доказ да је будућност, упркос свему, ипак у пластици!

САТЕЛИТИ И СЕКУНДЕ

Атомски часовници какви су уграђени у вештачке сателите имају такву синхронизацију са временом на Земљи да тачност „одступа“ – ако се то уопште и може назвати одступањем! – за 50 билионитих делова секунде. Међутим, ни то не задовољава научнике лабораторије америчког Бироа за стандардизацију, па управо раде на усавршавању нових часовника предвиђених за генерацију сателита која ће се налазити у орбити крајем ове деценије. Ти ће часовници одступати од тачности само – 10 билионитих делова секунде!

И ТО ЈЕ РОБОТ!

Живимо у веку електронике и аутоматике, па се тако и старинске ствари задевају у ново рухо, као на пример рикша на фотографији. Вуче је робот и да му ноге нису „голе“ – не бисте ни приметили да то није човек лутка са механизмом! Робот је дело јапанских електронских стручњака, а први пут се појавио пре неколико месеци на „Такмичењу идеја“ које је организовала фабрика „Хонда“. Посматрачи, грађани Токија, који су се окупили да виде нове идеје, нису остали равнодушни на ово необично техничко „чудо“, у ствари велику играчку! Чују се и прогнозе да ће се управо овакве рикше почети да користе у Јапану као туристичка атракција.

Погледајте момку у ноге и све ће вам бити јасно...

И ЧВРСТ И ЕЛАСТИЧАН

Овако се поставља специјални појас који ће спречити парализу. На нашој фотографији је модел, а не повређена особа.

Британски лекар Кен Хајнс изумео је специјални „појас“ којим се спречава парализа код жртава несрећа у саобраћају. Доктор Хајнс се у својој пракси нагледао жртава саобраћајних удеса које су услед прелома вратних пршљенова остајале до века одузете, али у највећем броју случајева парализа би наступила као секундарни ефекат само зато што се повређена особа морала померати да би била пренета у болницу.

Нови појас конструисан је тако да повређеног имобилизује у положају у којем се налази после удеса, без икаквог померања. Довољно је чврст и јак да држи главу и врат, а уједно тако еластичан да се прилагођава облику тела. Лако се и поставља, најпре на браду и предњи део врата а затим на леђа. Појас пропушта икс-зраке, тако да пацијент у њему одлази на рендген и задржава га све док се не постави дијагноза.

Доктор Кен Хајнс иначе ради у служби хитне помоћи која је већ испробала ова нова средства. Појасеви против парализе производе се једино у Великој Британији и то – ручно.

Припрема:
Мирјана Крстуловић

Анејдоше

□□□□□□□□□□□□□□□□

РАЗЛИКА ЈЕ У ДИФЕРЕНЦИЈИ

Једна богата жена из Чикага, која је дошла код познатог сликара из истог града да јој направи портрет, изразила је своје незадовољство кад је слика била готова.

Уопште ми се не свиђа – рекла је. – На претходном портрету била сам неупоредиво лепша.

– Опростите, госпођо – одговорио јој је деликатни сликар – али, тада сам био десет година млађи!

□□□□□□□□□□□□□□□□

ШАНСА ЗА СЛЕДЕЋУ

Када се Саша Гитри, позоришни глумац, оженио по пети пут, један пријатељ му је рекао:

– Саша, честитам ти на избору жена. Увек си се женио само лепотицама.

– Па, наравно – одговорио му је Саша. – Како бих иначе други мушкарци могли да ми их преотму!

□□□□□□□□□□□□□□□□

А И ПРАКТИЧНО ЈЕ

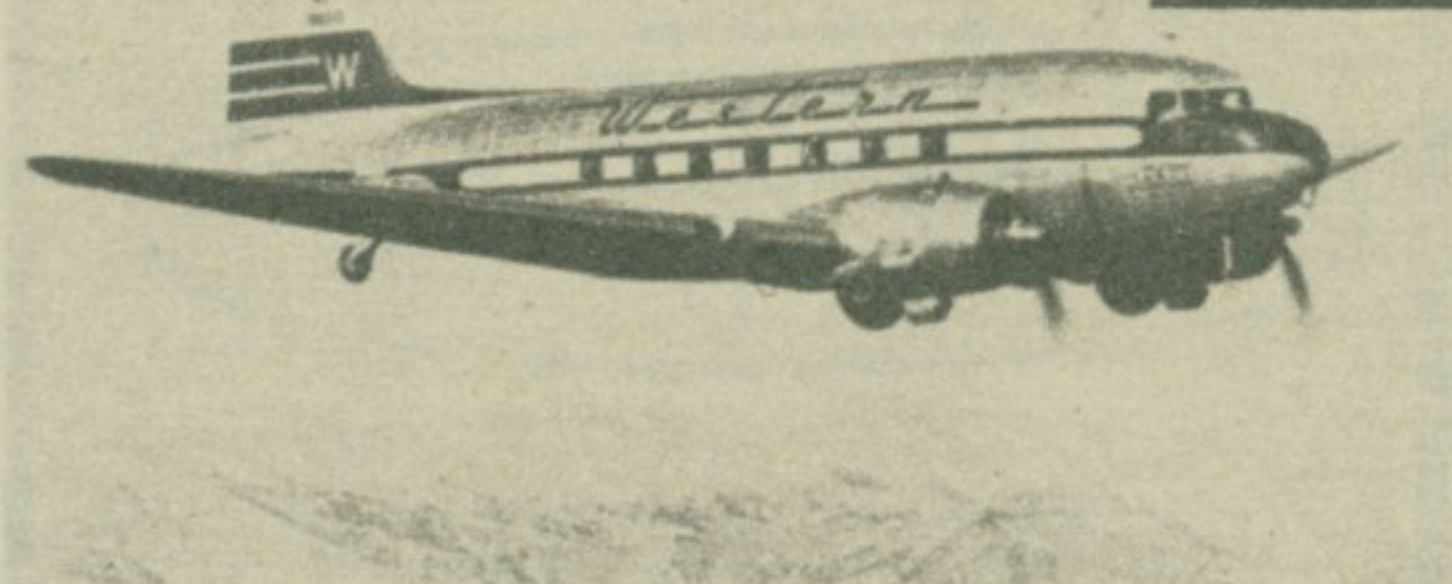
– Свиђа ли ти се ова слика? – упитао је Пикасо свог пријатеља Родена. – Нисам је још потписао јер сам желео да чујем твоје

мишљење. – Роден је узео слику, почео да је окреће и врло озбиљним тоном изјавио:

– Обавезно је потпиши, јер ћемо само тако знати како да је држимо!

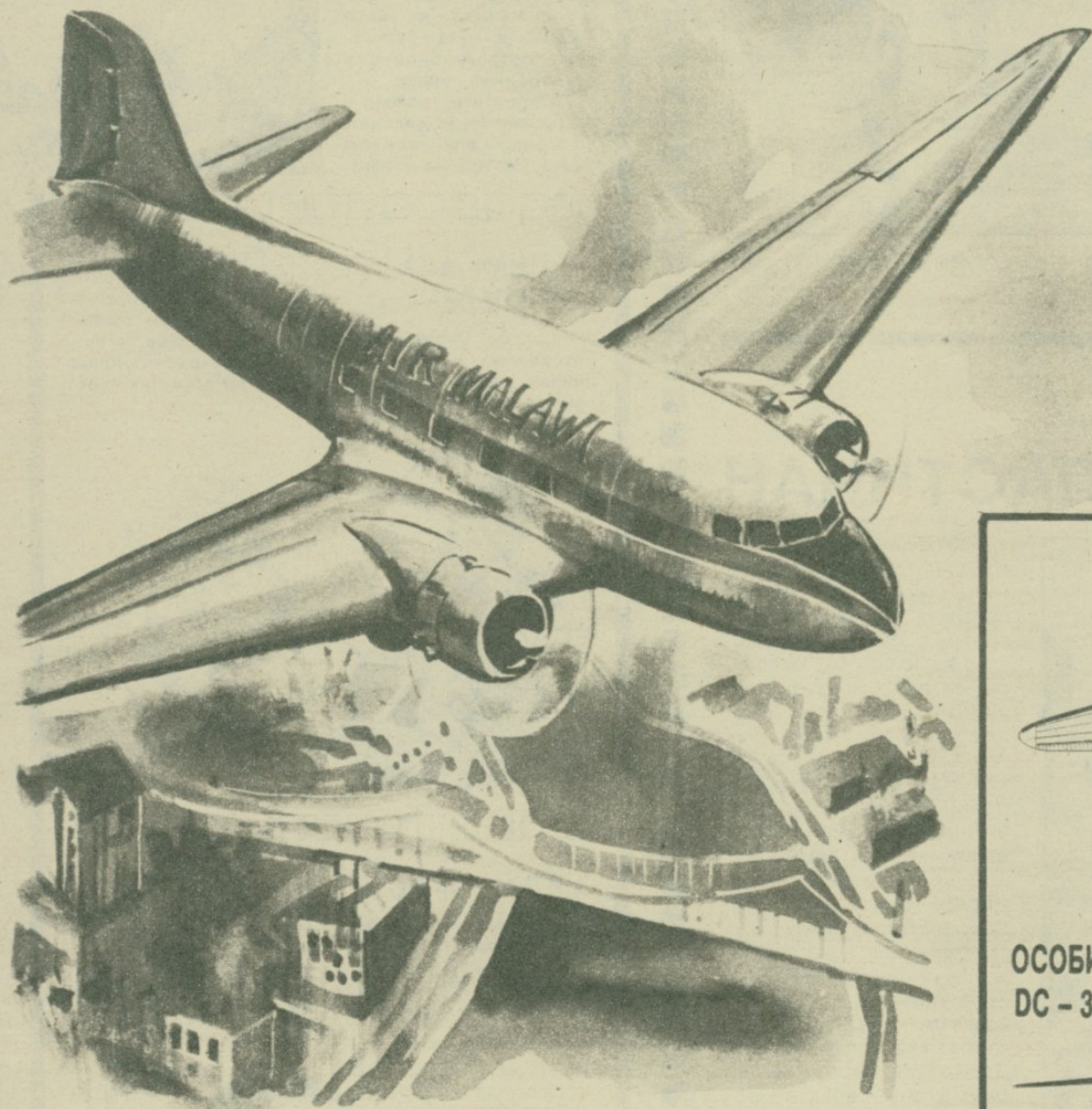

НЕЗАБОРАВНЕ ЛЕТЕЛИЦЕ

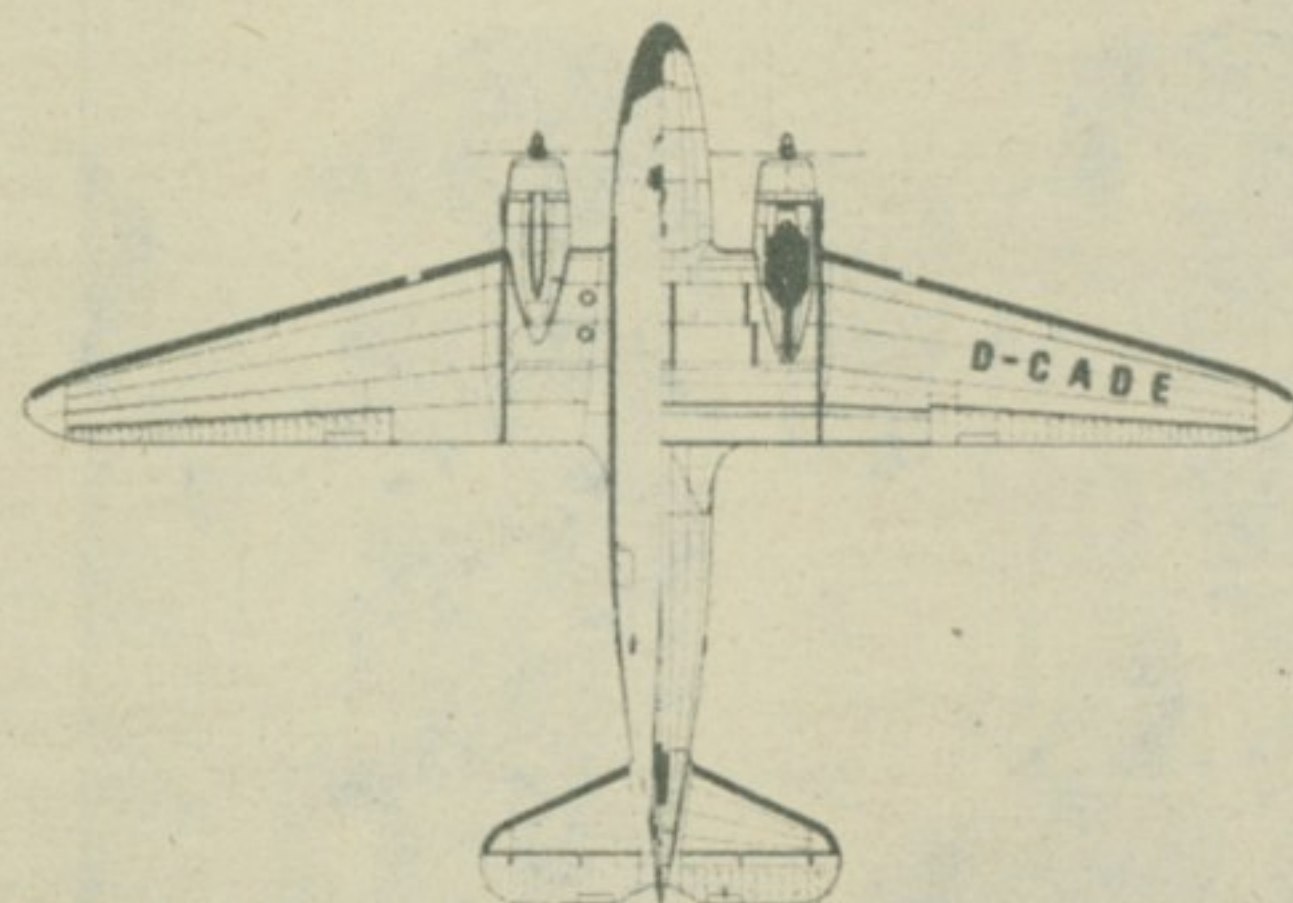
430 ДАКОТА

**ИАКО СЕ DC-3 ДАНАС
НАЈЧЕШЋЕ ВИЂА У
УГЛУ НЕКОГ
АЕРОДРОМА КАО
ГОМИЛА ГВОЖЂУРИЈЕ,
НИЈЕДАН АВИОН НИЈЕ
ТОЛИКО ЖАРИО И
ПАЛИО У ПУТНИЧКОМ
САОБРАЋАЈУ КАО ОН.**

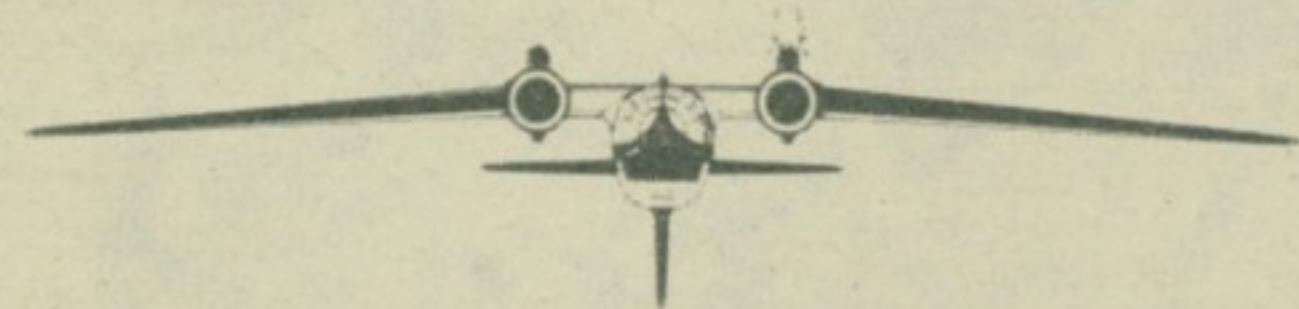

„247”. Авион је побољшаван, али главна мана није отклоњена – и даље је превозио само 10. путника! Склопљено је 75 летелица тог типа.

Исте године у лето председник ваздухопловне компаније TWA обигравао је око неколико произвођача летелица унапред нудећи новац за путнички авион који би одговарао потребама његове фирме. Захтеви које је поставио били су сложени и нико се није усуђивао да се лати конструисања. После краћег разматрања спецификације, изазов је прихвати-

ОСОБИНЕ
DC - 3

примена – авион за превоз путника и робе
посада – три члана
распон крила – 28,97 m
површина крила – 91,69 m²
дужина – 19,66 m
висина – 7,18 m
распон точкова – 5,63 m
тежина празног авиона – 7650 kg
путна брзина – 258 km/h
максимална брзина – 360 km/h
максимална висина пењања – 8050 m
дужина писте за узлетање – 840 m
дужина писте за слетање – 790 m
мотори – два клипна са по 14 цилиндара у звезди
сваки од по 1200 коњских снага ознаке „прат витни P1830-90Ц твин васп”

Производио га је Мекдонел Даглас Еркафт Корпорација под ознаком DC-3, али је она позната претежно људима упућеним у ваздухопловство. Свет га је знао као Дакоту и по том популарном имену остаће упамћен. Ако га видите у углу неког аеродрома где изваљених врата и прозора стоји одбачен, осмотрите га добро и сетите се ове приче.

Изазов је прихваћен

Дакота је била путнички авион. Са савременим ле-

телицама не може да се пореди ни по изгледу ни по конструкцији. Када се погледа изблиза, чак делује смешно. И поред тога, ваздухопловци изговарају њено име с поштовањем. Нема сумње да DC-3 заузима посебно место у историји ваздухопловства, али је извесно и да ће се наћи у Риплијевој рубрици „Веровали или не” јер држи рекорд који дуго неће бити оборен: у саобраћају се задржао више од 25 година! Уједно, то је у свету први путнички авион склапан у великој серији.

Све до тридесетих година ваздухопловство се налазило у запећку. А онда су дошли бољи дани. Фирма Боинг из Сиатла начинила је 1932. путнички авион потпуно металне конструкције за ваздухопловну компанију Јунајтед Еркафт Транспорт. Авион је спадао у групу нискокрилаца и имао иновацију: стајни трап на увлачење! Покретала су га два ваздухом хлађена мотора у звезди, сваки јачине 550 коњских снага. Развијао је брзину од 300 километара на час и носио ознаку

ла америчка фирма Даглас Еркафт Компани у калифорнијском граду Санта Моники. Идејни нацрт новог путничког авиона предложио је шеф Доналд Даглас, а пројект разрадио инжењер Џејмс Киндел.

После једанаест месеци мукотрпног рада авион је био готов. Добио је ознаку DC-1 и серијски број 1137. Нико од водећих људи у Дагласовој компанији није могао слутити да ће ознака DC, скраћеница од Даглас Комершијал, постати основа имена читавог низа модела путничких авиона који ће временом настати.

Нови авион је укрцао прве путнике јула 1933. Био је нискокрилац металне конструкције и за разлику од „боинга 247“ његов носећи построј тежак 8 тона склопљен је из три дела. Покретала су га два ваздухом хлађена мотора у звезди јачине од по 690 коњских снага „везана“ на спољној ивици крила. Летео је брзином од 320 километара на час и превозио 12 путника!

Председник ваздухопловне компаније TWA није био задовољан. Желео је авион који може да превезе и свих 14 путника! У фирми Даглас нису се узбудили. Ствар су решили тако што су труп авиона проширили у два реда и купац је био задовољан. Овако измењен DC-1 послужио је као узорак за склапање новог модела названог DC-2 и са серијским бројем 1237. Компанија TWA одмах је наручила 20 авиона што је за оно време био изузетно значајан посао. Као купци јавиле су се још неке америчке компаније, а од Европљана Свисер и KLM. Укупно је продато 189 путничких авиона DC-2.

Постеље и седишта

У фирми Даглас су били задовољни. Оваквом успеху нису се надали. На следећи модел нису помишљали јер се постојећи добро продавао. Неочекивано, једног дана у Санта Моники се појавио председник ваздухопловне компаније Америкен Ерлајнс. Желео је брз и удобан авион. Удобност је подразумевала за дневно путовање седишта, а за ноћ постеље изнад седишта. Тако би путници дању седели, а ноћу спавали.

Доналд Даглас се нашао на муци због постеља. Месец за месецом и тражени авион је конструисан и склопљен. Назван је Даглас Слипери Транспорт, скраћено DST. Није представљао просто побољшање верзије DC-2 већ сасвим нову конструкцију. Повећана је површина крила, померена тежишна тачка, постављено 14 седишта у

два реда и исто толико постеља на склапање и расклапање изнад седишта. Авион су покретала два ваздухом хлађена мотора од по девет цилиндара у звезди типа „рајт“ SGR-1820-6 циклон“ јачине од по 1000 коњских снага. Носио је ознаку NC 14988 и први пут полетео са путницима јула 1936. на линији Њујорк – Чикаго.

Путнички авион DST у ствари је био легендарни DC-3, само што овај други није имао постеље. Пилоти су били одушевљени његовим „возним“ особинама, нарочито стабилношћу.

Добар глас брзо се шири и Дагласу су почеле да стижу поруџбине. Дакоту, а име је добила по једном индијанском племену, у Европи је наручила холандска компанија KLM. Поред куповине 11 авиона, добила је и ексклузивно право да прода коме хоће следећих 14. Потом се авион нашао у флоти швајцарског Свисера и шведске компаније ABA.

Током 1936. и Совјетски Савез је купио 22 дакоте. Осим тога, Совјетима је продата и лиценца за самосталну производњу. Уговор је истекао 1939. године и дозвољавао је месечну производњу од 30 авиона који је у совјетској верзији војног транспорта називан „лисунов ЛИ-2“. Верује се да је склопљено чак 2900 тих летелица!

Лиценцу дакоте купили су и Јапанци, и њима је служила као војни транспортер.

Уопште, путничка дакота склапана је и продавана у три верзије: DC-3, DC-3A и DC-3-3A. Највише је употребљавана верзија DC-3A. Уочи, а нарочито после другог светског рата дакота је била најмодернији путнички авион. То је и прва летелица на свету са уграђеним аутоматским пилотом. Налазила се у флоти најпознатијих превозничких компанија. У Европи су је имале белгијска Сабена, француски Ер Франс, пољски LOT, мађарски Малерт, чешки CSA...

Године су пролазиле и стизали нови и модерни авиони, али дакота није искључивана из саобраћаја. Чинило се да јој ништа не може naudити. Одржала се све до шездесетих година када је најзад морала да устукне.

Поседовао ју је и наш ЈАТ. Њоме је превозио путнике дуго година после рата.

Архивски подаци кажу да је укупно произведено 430 путничких авиона DC-3 свих верзија укључујући и ону са постељама.

М. Тодоровић

ЗАНИМЉИВА НУМИЗМАТИКА

ЧАЈ ИЛИ НОВАЦ?

Новац од чаја или чај од новца. А где то има, питаћете сигурно. Сада нигде, али било је у Кини, Монголији, Тибету, Сибиру. Елем, тај и такав новац прављен је од листића чаја који су најпре ситно сецкани а затим мешани са говеђом крвљу и водом па слагани у калупе исте величине и тежине. Та-

ко добијени „брикети“ имали су исту вредност а она је рецимо у Тибету, и то у деловима који су се граничили са Индијом, износили 1 рупи-

СУСЕДИ СУ ЛУДОВАЛИ ЗА РОКОМ

Колико пута сте прочитали да је Н. Н. из тог и тог града, нашао прегршт златника у дединој чизми, за гредом на тавану, у ћупу у подруму и где све не. Имајући то у виду, пасионирани нумизматичари не жале труда па неуморно пре-

НОВЧАНИК У УСТИМА

Новац се данас обично носи у новчанику. Пре тога носио се у кесицама заденутим за појас или скривеним у недрима. Али, постоји податак и да се држао у устима. И то не тек тако, из пуког хира, већ из – преке потребе. Кад је у античкој Атини пуштен у оптицај хемитетартемонион, златник од 1/8 обола показало се да је он толико мали да се врло лако губио. И шта је сиротим Атињанима преостало него да се довијају како знају и умеју. Прве су се снаш-

врћу по старим и прашњавим сандуцима, растављају прабабине стлове, завирују испод паркета у кућама одређеним за рушење. Белгијанцу Жозефу Тајандију тако нешто никад није пало на памет а и зашто би кад га нумизматика није занимала. Па ипак, он је сасвим неочекивано, постао власник гомиле старих сребрњака велике вредности. Ево као се то догодило.

Једног дана у зграду у којој је становао

ју. Занимљиво је да је напитао од овог новца тј. чаја био цењен и као лек против многих болести!

На другом крају света, у Северној Америци, као новац служио је дувана. Једна фунта Вирџинија дувана вредела је 1618. године 3 шилинга и за њу је могла да се купи одговарајућа количина брашна, пасуља или цица.

срећковић Жозеф доселио се млад брачни пар. Млади к'о млади, лудовали су за музиком. Полудео је и Жозеф али од прејаког тона. Шта све није предузео да се спасе беде: набавио је чепиће за уши, покривао се јастуком а онда и јорганом, почео све кансије да долази кући. Ништа није вредело. Мучен несаницом због несносне буке, на ивици нерава, једног тренутка је зграбио маљ који се случајно (?) нашао у његовом стану и почео бесомучно да удара по зиду који га је одвајао од суседа, љубитеља музике. Већ после три ударца, зид се развалио и из отвора који је настао на запрепашћеног Жозефа је покуљала река сребрњака.

ле њихове жене: одлазећи у куповину стављале су новац у уста. То додуше није било хигијенски али је бар било поуздано: најгоре што је могло да се догоди било је да се драгоцени новчић прогутат...

Незадовољство гра-

ђана минијатурним златницима расло је из дана у дан, па су градски оци на крају одлучили да их замене бакрењацима. Наравно, како је бакар био знатно јефтинији од злата, нови новчићи су били знатно већи и много теже су се губили.

Рип Рипо: Девојка са календаром

У ЖЕЉИ ДА СЕ ОБОГАТИ, КЛАРЕНС ТВИКЕМ, ЗВАНИ КОСТОПОМАН, ПРОВЕО ЈЕ ТРИДЕСЕТ ГОДИНА У ПОТРАЗИ ЗА ЗЛАТОМ. КАД СЕ ОБОГАТИО, ДОПАЗИ У ЊУЈОРК У ЖЕЉИ ДА НАЂЕ ДЕВОЈКУ ЧИЈУ ЈЕ СПИКУ ВИДЕО НА КАЛЕНДАРУ ИЗ 1953. ГОДИНЕ. УЗ ПОМОЋ РИПА КИРБИЗА И ДЕЗМОНДА, ОН ЈЕ НАПАЗИ...

ДЕЗМОНДЕ, ЦЕНИ И ЈА БЕМО СЕ ВЕНЧАТИ?

ТО ЈЕ ДИВНА ВЕСТ, КОСТОПОМАН! МОРАМО ДА НАЗДРАВИМО!

ЗА ТО ВРЕМЕ...

ДОБИО САМ ТЕЛЕГРАМ ОД ДЕЗМОНДА? ЦЕНИ И КОСТОПОМАН РЕ СЕ ВЕНЧАТИ?

ПОСЛЕ ТРИДЕСЕТ ГОДИНА ЧЕКАЊА?

ШАРПЕ, ЈА САМ? ЦЕНИ? ИМАМ ДИВНЕ ВЕСТИ?

САМО ТРЕ-НУ-ТАК?

БРЗО ДА СА-КРИЈЕМ РЕВОЛВЕР...

... И ТАКО МЕ ЈЕ КЛАРЕНС ЗАПРОСИО? ХО-БЕШ ЛИ ДА НАМ БУДЕШ КУМ?

БИБЕ МИ ЧАСТ? А ТИ САД ПОЖУРИ СА ПРИПРЕМАМА ЗА ВЕНЧАЊЕ?

ХА, ХА? БИ-ГУ-КУМ?

КОСТОПОМАН, СТИГЛИ СУ НОВИНАРИ! ЖЕЛЕ ДА ПИШУ О ВАМА!

НЕКАУБУ, ДЕЗМОНДЕ? ОНИ СУ МИ И ПОМОГЛИ ДА НАЂЕМ ЦЕНИ?

ТАКО... НАСТЕШИТЕ СЕ?

КАД ЈЕ ВЕНЧАЊЕ, ГОСПОДИНЕ ТВИКЕМЕ?

ГДЕ БЕТЕ ЖИВЕТИ?

ДЕЗМОНДЕ, БИБЕ ТО РУБРИКА КОЈА РЕ НАМ ПОДИБИ ТИРАЖ?

ЈАВИКУ ВАМ ЧИМ УТВРДИ ДАН ВЕНЧАЊА?

ЗАТИСЛИ, СВИ ЖЕЛЕ СВЕ ДА ЗНАЈУ О НАМА?

ЈА САМ ПРЕСРЕГАН ЗБОГ СВЕГА?

ЗА ТО ВРЕМЕ, У МЕКСИКУ, БАНКО БЕРТС ЈЕ ЧИТАО АМЕРИЧКЕ НОВИНЕ...

ТАКО ЗНАЧИ? САД МИ ЈЕ ЈАСНО ЗАШТО МЕ ЈЕ ШАРП ПОСЛАО ЧАК ОВАТО...

ЧРЕДИКУ ТА-
КО ДА БЕЈТСО-
ВА СМРТ БУ-
ДЕ ПРОГЛА-
ШЕНА САМО-
УБИСТВОМ?

ЏЕНИ ЈЕ
НЕВИНА
И НЕ СМЕ
ДА ИСПАШ-
ТА?

КЛАРЕНСЕ,
ТИ НЕБЕШ ДАТИ
НИ ДИНАР? ГО-
ДИНАМА СИ РА-
ДИО ДА БИ
СТЕКАО
ТАЈ НОВАЦ?

О ТОМЕ ЈА ОДЛУЧУЈЕМ,
ДРАГА? А ТВОЈА СРЕБА ЈЕ
ВРЕДНИ-
ЈА ОД
СВЕГ
БЛАГА
НА СВЕ-
ТУ?

ТВИКЕМЕ, ЏЕНИМ
ЉУДЕ ОД АКЦИЈЕ?
ДОБИТЕ СУТРА У
МОЈУ КАНЦЕЛА-
РИЈУ И ПОНЕСИ-
ТЕ НОВАЦ?

ХВА-
ЛА
НА
СВЕ-
ТУ,
ХАС-
КИ-
НЕ?

ЏЕНИ, ОСТАНИ
У СВОЈ ХОТЕЛУ
И НЕ ИЗЛАЗИ
ДОК ТИ СЕ НЕ
ЈАВИМ?

КЛАРЕНСЕ,
ВИШЕ НИ-
САМ ПАМЕТ-
НА ШТА
ТРЕБА
ЧИНИТИ?

МИСЛИМ ДА
БИ О СВЕТУ
ТРЕБАЛО ДА
ОБАВЕСТИМО
РИПА КИРБИ-
ЈА?

НЕМАТО
ВРЕМЕНА
ЗА ТО, ДЕЗ-
МОН-
ДЕ?

КЛАРЕНС
НЕ САДА
ДАТИ
СВЕ ШТО
ЈЕ ТРУ-
ДОМ И
ЗНОЈЕМ
СТЕ-
КАО...

НЕ СТЕМ
ТО ДА
МУ ДОЗ-
ВОЛИМ...
НАЈБО-
ЉЕ ЈЕ ДА
СЕ СПАКУ-
ЈЕМ И
ОДЕМ...

ЗБОГОМ,
КЛАРЕНСЕ?
УВЕК
ЈУ СЕ
СЕРАТИ
ТВОЈЕ
ДОБРОТЕ
И ВЕЛИКО-
ДУШНОСТИ,
ЏЕНИ

АЛИ,
КОСТО-
ЛОМАЦ?
ПОДИГАО
СИ САВ
НОВАЦ
КОЈИ
СИ
ИМАО?

ЧИНИМ ТО
ЗА ЏЕНИНУ
СРЕБУ?

НАЦИ
БАНКА

ОВО ЈЕ СВЕ
ШТО ИМАМ,
ХАСКИНЕ?
НАДАМ СЕ
ДА ЈЕ ДО-
ВОЉНО ДА
СПАСЕТЕ
ЏЕНИ?

НЕМА ЛЕП-
ШЕГ ОСЕБА-
ЊА ОД ОВОГ
КАД ПОМА-
ЖЕТЕ ПРИ-
ЈАТЕЉУ?

ШАРПЕ, НАПРАВИО
СИ
САВР-
ШЕН
ПОСАО...

ДАО СИ САВ НОВАН ХАСКИНУ?

НАРАВНО! ОН ЋЕ НАМ ЈАВИТИ КАД СВЕ БУДЕ ГОТОВО!

ПРОШЛО ЈЕ НЕКОЛИКО САТИ, А ОД ХАСКИНА НИ ГЛАСА! ТРЕБА ДА ЗОВЕМО КИРБИЈА!

НЕ, ДЕЗМОНДЕ? ХАСКИН ЋЕ ЗА ЦЕНИ И МЕНЕ ДА УЧИНИ СВЕ ШТО МОЖЕ!

ОДЛАЗИТЕ, ГОСПОЂО РОБИНС?

ДА? ОВО ПИСМО ПРЕДАЈТЕ КЛАРЕНСУ ТВИКЕТУ?

ЕВО РЕВОЛВЕРА КОЈИМ ЦЕНИ МИСЛИ ДА ЈЕ УБИЛА БЕЈТСА! МОЖДА БИ ТРЕБАЛО ДА ГА ПОКЛОНИМ ТВИКЕТУ И ЦЕНИ ЗА ВЕНЧАЊЕ...

НИЈЕ ТРЕНУТАК ЗА ШАЛУ... ОСТАВИКУ ГА ОВДЕ ДА ЧУВА МОЈ ПРАЗАН ТРЕЗОР...

ЗБОГОМ, ЈАЗБИНО МОЈА... АКО ЗИДОВИ МОГУ ДА ГОВОРЕ, НЕК ПОЗДРАВЕ МОЈЕ ПОВЕРЛИВЕ...

НЕ МОГУ ДА ДОЗВОЛИМ ДА ЦЕНИ ОВОЛИКО ДУГО СЕДИ САМА У ХОТЕЛУ!

ИДЕМО ПОЊУ, АЛИ ВОЛЕО БИХ ДА О ОВО МЕ ОБАВЕСТИМО КИРБИЈА!

ЈЕДВА ЧЕКАМ ДА ВИДИМ ЦЕНИНО ЛИЦЕ КАД ЈОЈ САОПШТИМ ДА САМ СВЕ СРЕДИО С ХАСКИНОМ!

ГОСПОЂА РОБИНС ЈЕ ОТИШЛА У ПОДНЕ? ОСТАВИЛА ЈЕ ПИСМО ЗА ВАС!

"ЗБОГОМ, КЛАРЕНСЕ? УВЕК ЋУ СЕ СЕКАТИ ТВОЈЕ ДОБРОТЕ И ВЕЛИКОДУШНОСТИ? ЦЕНИ!"

ДЕЗМОНДЕ, ЦЕНИ ЈЕ ОТИШЛА! НЕ МОГУ ДА ВЕРУЈЕМ!

ЈА МОГУ!

И МИСЛИМ ДА ИЗ ОВИХ СТОПА ТРЕБА ДА ОДЕМО ДО ХАСКИНА!

ОТИСЦИ
ПОКАЗУЈУ
ДА СУ
РЕВОЛВЕ-
РОМ РУ-
КОВАЛИ
И ЏЕНИ
И БАНКО
БЕЈТС?

АЛИ, БИО
ЈЕ НАПУ-
ЊЕН БОРЦИ-
МА?

ДА? И ТО САМО
ЗНАЧИ ДА ЈЕ БЕЈТС
ДОЗВОЛИО ДА ГА
ЏЕНИ "УПУЦА" ПО
ХАСКИНОВОМ НА-
РЕЂЕЊУ?

ЏЕНИ
ЈЕ ИС-
ПАЛА
ЖРТВА
КАО
И КОС-
ТО-
ЛО-
МАЦ?

ПРОНАБИТЕ
ХАСКИНА,
КИРБИ?
ЖУДИМ ДА
ГА СРЕТ-
НЕМ?

ПОКУШАЈУ,
КОСТОЛО-
МАЦ?

ЏЕНИ ЈЕ БИ-
ЛА ИСКРЕНА
У ПИСМУ? ОТИШ-
ЛА ЈЕ ЈЕР ЈЕ
МИСЛИЛА ДА
ЈЕ ТАКО НАЈБО-
ЉЕ ЗА ОБОЈЕ?

ЗНАО
САМ
ДА МО-
ГУ ДА
ЈОЈ ВЕРУ-
ЈЕМ?

ШТА
ПРВО
ТРЕ-
БА
ЧИ-
НИТИ,
КИР-
БИ?

ПРОНАђИ ШАРПА
ХАСКИНА? УБЕ-
ЂЕН САМ ДА ЈЕ
И "ТЕПЛО" БАН-
КА БЕЈТСА У БЛИ-
ЗИНИ?

А У ТЕКСИКУ...

ШЕФЕ,
ТИ СИ?
ОЧЕКИ-
ВАО САМ
ТЕ?

ИМАМ ОПЕТ
ПОСАО ЗА ТЕБЕ,
БАНКО?

ХОЋЕМО
ЛИ СВЕ
ДА ПРИ-
ЈАВИМО
ПОЛИ-
ЦИЈИ?

ВОЛЕО БИХ
ДА МОЖЕМО?
АЛИ, САД
ЈЕ ТО НЕ-
МОГУЋЕ?

У ЖЕЉИ ДА ПОМОГ-
НЕТЕ ЈЕДНОЈ ДАМИ,
ПРЕКР-
ШИЛИ
СТЕ
ЗАКОН?
ХАСКИНУ
СТЕ ДА-
ЛИ НО-
ВАЦ ДА
БИ ПРИ-
КРИЛИ
ИСТИНУ?

ДЕЗМОНДЕ, ИСКУПИЋЕШ
СЕ АКО ПРОНАЂЕШ ЏЕНИ?
КОСТОЛОМАЦ И ЈА ИДЕМО У
ПОТРАГУ ЗА ШАРПОМ И
БАНКОМ?

САМО ДА СЕ ДОКО-
ПАМ ТЕ ХУЉЕ?

ИМАМО
ФОТОГРА-
ФИЈЕ
СВЕ ТРОЈЕ?
ОНЕ ЋЕ
НАМ ПО-
МОЋИ ДА
ИМ УБЕМО
У ТРАГ?

У АВИО-АГЕНЦИЈИ...

ДА? ТОГА ДА-
НА ЈЕ БАНКО
БЕЈТС ПО-
ЈЕТЕО
ЗА ТЕК-
СИКО?

А БИО ЈЕ
ВЕК
"ПР-
ТАВ"?

А НА АУТОБУС-
КОЈ СТАНИЦИ...

ДА ЛИ ВАМ
ЈЕ ОВО
ЛИЦЕ
ПОЗНА-
ТО?

НЕ БИХ
РЕКАО?

ЗНАТЕ
ЛИ ВИ ЗА
ФЕР-
ПЛЕЈ,
БЕЈТСЕ?

ПРИБИ,
ТВИКЕМЕ?

У ТОМ ТРЕНУТКУ...

МИДВИЛ? ГОС-
ПОДИНЕ, РЕКЛИ
СТЕ ДА СИЛАЗИ-
ТЕ У
МИДВИ-
ЛУ?

МИД-
ВИЛ?
О, ДА!

КУДА
ДА
КРЕ-
НЕМ?

САД БИ МИ
НАЈВИШЕ
ПРИЈАО
ТОПАО
ЧАЈ...

ШТА?
ВИДИМ
ЛИ
ЈА
ТО
ДОВ-
РО?

А НА
ДРУГОМ
КРАЈУ
АМЕРИ-
КЕ...

ОВО ТИ ЈЕ ЗА ЦЕНИ,
ХАС-
КИ-
НЕ?

С... САМО ДА...

ПУСТИ ТО, БЕЈТСЕ!
РЕКАО САМ ДА
ОВО ТРЕБА ДА
БУДЕ
ФЕР-
ПЛЕЈ?

ЉАРП ХАСКИН НИЈЕ БИО ЗАИН-
ТЕРЕСОВАН ЗА РАВНОПРАВНУ БОР-
БУ...

УПУТИ-
ЛИ СУ
СЕ КА
ОБА-
ЛИ?

А УСРЕД МОРА БОРБА ИЗ-МЕЂУ ТВИКЕТА И ШАРПА И ДАЉЕ СЕ ВОДИЛА...

ИЗНЕНАДА, ЈЕДАН ОД ПРОТИВНИКА НЕСТАО ЈЕ ПОД ТАЛАСОМ...

НЕ ЗНАМ ЗАШТО, АЛ' НЕ МОГУ ДА ДОЗВОЛИМ ДА СЕ ХАСКИН УДАВИ...

И СНАЖНЕ РУКЕ ДОХВАТИШЕ ГОТОВО БЕЖИВОТНО ТЕЛО...

ТВИКЕТ ЈЕ ДОКАЗАО ДА ЈЕ ПРАВИ ЏЕНТЛМЕН, ЗАЧИМ ЈЕ ТОЛИКО ЖУДЕО...

СПУСТИТЕ ГА, ТВИКЕТА! О ЊЕМУ ЋЕ СЕ ПОБРИНУТИ ПОЛИЦИЈА!

ЖИВ ЈЕ? ПРЕДАЈТЕ ЊЕГА И БЕЈТСА АМЕРИЧКОЈ ПОЛИЦИЈИ? ЈА ЋУ СЕ ПОБРИНУТИ ЗА ЊИХОВЕ СТВАРИ?

ДА, СЕЊОР КИРБИ!

КАДА СУ СЕ ХАСКИН И БЕЈТС НАШЛИ ИЗА РЕШЕТАКА...

СВЕ СИ ОВОТИ ЗАМЕ-СИОТ? ВИДИ ГДЕ СИ НАС ДОВЕО?

ИМАМ САМО ЈЕДНУ РЕЧ ДАТИ КАЖЕМ: УМУКНИ!

САВ НОВАЦ ЈЕ ТУ, ТВИКЕТА? НЕ ДОСТАЈЕ САМО НЕКОЛИКО НОВЧАНИЦА?

ЗАХВАЉУЈУ-БИ ВАМА, КИРБИ!

ЗА ТО ВРЕМЕ У МИДВИЛУ...

...ЗНАЧИ, ВИ НИСТЕ УБИЛИ БЕЈТСА? МОРАТЕ ДА СЕ ВРАТИТЕ СА МНОМ?

О, ДЕЗ-МОНДЕ, НАРАВНО ДА ХОЋУ!

МОЛИМ ВАС, ЦЕ-
НИ, РАЗГОВАРАЈ-
ТЕ С ЊИМ?
МНОГО ЈЕ УПО-
РАНТ НЕ МОГУ
ДА ГА УБЕ-
ДИМ?

УЧИНИ ТО ЗА МЕНЕ,
КЛАРЕНСЕ?

НЕМОЈ САМО ДА МИСЛИШ
ДА МЕНЕ ЖЕНА МОЖЕ ДА
ВРТИ ОКО ПРСТА?

НИ-
САМ
ТО
НИ
ПО-
МИ-
СЛИО
?

АЛИ,
ЖУЉАЈУ
МЕ НО-
ВЕ
НИПЕ-
ЛЕ?

ТВИКЕМЕ, НИСИ
СЕ, ВАЉДА УПЛА-
ШИО МАЛЕ СВАД-
БЕНЕ ЦЕРЕ-
МОНИЈЕ?

МОЛИМ
ТЕ...
НЕ ТА-
КО
БРЗО...

БИЋЕ СВЕ ГО-
ТОВО ДОК
ТРЕП-
НЕШ?

СТИГЛИ СМО?
МЛАДОЖЕЊА
НАС СИГУРНО НЕ-
СТРПЉИВО ОЧЕКУ-
ЈЕТ

ЕНО ЈЕ? САД
САМ ПОТПУ-
НО СТИРЕН,
ДЕЗМОН-
ДЕ?

ЗНАО САМ
ЈА ДА ЋЕ СВЕ
БИТИ У РЕ-
ДУ ЧИМ
УГЛЕДАШ
ЦЕНИ?

И ТАКО ЈЕ ДАВНАШЊИ ТВИКЕ-
МОВ САН НАЈЗАД ОСТВАРЕН...

ДО ВИЂЕЊА?

ХВАЛА
ЈОШ
ЈЕД-
НОМ?
ПИСА-
ЋЕМО
ВАМ?

ТО ЈЕ ЈЕДАН
ОД НАЈПОШТЕ-
НИЈИХ И НАЈ-
ИСКРЕНИ-
ЈИХ ЉУДИ
КОЈЕ ЗНАМ?

У
ПРА-
ВУ
СТЕ,
КИР-
БИ?

ЗАШТО НЕКО
ЖЕЛИ ДА УРА-
ДИ СЛИКУ СА
КАЛЕНДАРА ИЗ
ПЕДЕСЕТ ТРЕ-
ЋЕ ГОДИНЕ?

ПОЈМА НЕ-
МАМ? АЛ'
НАШЕ ЈЕ ДА
УРАДИМО
ТАЈ ПОСАО
И СЛИКУ
ПОШАЉЕМО
НАРУЧИОЦУ
ТВИКЕМУ?

КРАЈ

ТАЈНИ АГЕНТ ШЕПРТЉИЊ: ПРАИСТОРИЈСКА ПОРУКА

ПОД ОКРИЉЕМ НОЋИ

Стари мајстори су се поново вратили, сјајни, једини и неповљиви као и увек. Даме и господа The Rolling Stones. После пар година одмора од незаборавне светске турнеје 1981/82, Мик Џеџер, Кит Ричардс и компанија су поново у центру пажње светске јавности са одличним албумом двосингленог назива „Undercover” (може да се преведе „Под окриљем” или „Тајни агент”). Помало политички текстови неких песама и снажна, енергична свирка показују да Ролингстонси још немају намеру да попуштају под теретом година које су остале иза њих и да се убуљкују у сигурности богатства које су стекли. Они имају још мотива и жеље да живе прави рокенрол живот и остану на челу, никако по страни, главних токова савремене

музике. После више од двадесет година заједничке свирке они су и даље провокативни, што је у случају Ролингстонс доказ нејевњавања главних квалитета. Видео-спот за насловну песму „Undercover (Of The Night)” је био у неким земљама забрањен за приказивање због отворених политичких алузија на ситуацију у Средњој Америци. У обичју чисто забављачке музике која нас бомбардује са свих страна последњих неколико година, управо су средовечни Ролингстонси остали они који мисле да кроз рокеврол треба нешто рећи и о свету око себе. Зато се са великим интересовањем очекује турнеја на којој ће бити промовисана ова плоча јер Џегер, Ричардс, Рони Вуд, Чарли Вотс и Бил Вајмен имају још много тога да покажу.

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

ОНА ЈЕ БИЛА ВРУЋА (SHE WAS HOT)

музика и текст: Цегер-Ричардс
изводе: Ролингстонси

New York is cold and damp
TV is just a blank
Looks like another deadend Sunday
Think about an early night
Monday never feels so right
OOOO the sheets feel cold and lonely
Who wants to brave the pouring rain
For a glass of french champagne, well
Grab a cab, grab a cab and come right by
And she was hot – as she kissed by mouth
She was hot – as I wiped her brow
She was hot – she pinned me to the ground
She was quick – she knew her way around
She was hot – as she tore my clothes
She was hot – she had no place to go
She was hot – on a cold and rainy night

Detroit was a smoky gray
Nothing like the good old days
I got a fever that I'm fighting
I don't need your company
Leave me in my misery
I can take the rebound
Just like lighting

And she was hot – in a 50's dress
She was hot – her lips were flashing red
I was lost – in her burning flesh
I was hot – I was dripping sweat
She was hot – in the Detroit snow
She was hot – she had no place to go
She was hot – on a cold and rainy night

РОК У КОЛО- РУ

1. Наш Даниел је много научио од певача који је имао хит „Green Door“ („Зелена врата“) и зове се:
а) Род Стјуарт
б) Дејвид Боуви
в) Шејкинг Сти-
венс
2. Њихов први хит звао се „White Ri-ot“ („Бела побу-на“). Они су:
а) Sex Pistols
б) Clash
в) Генератион
3. Један од послед-
њих хитова групе
Филм зове се:
- а) „Боје су пред
нама“
б) „Боје су над
нама“
в) „Боје су у на-
ма“
4. Какав шећер во-
ле Ролингстонси?
а) смећ
б) био
в) жут
5. Чувени „бели“ ал-
бум Битлса био
је:
а) троструки
б) дупли
в) обичан

PELLEHA: 1.8 2.6
3.8 4.8 "Brown Su-
gar" 5.6

ХИТ

РОК
РОК
РОК
РОК
РОК

Интервју

□ □ □

□

□

МЕРИЛИОН (MARILLION)

Marillion је једна од оних група које ће протеклу сезону памтити као прву која им је донела светски успех. Албум „Script For A Jester's Tear“ је био месецима на топ-листама, а сингл „Garden Party“ прави летњи хит. Све то не би било тако необично да Marillion не свирају музику која је далеко озбиљнија и комплекснија од свих владајућих трендова. Док се нови сингл „Punch And Judy“ пење листама и најављује наредне подухвате, певач Фиш (Fish – Риба) има времена за разговоре са штампом.

● Да ли шминка коју ти носиш на сцени одулара од музике коју певаш?

– Та шминка је саставни део наше представе, али очигледно је да је немогуће избећи неспоразуме. Када смо свирали у Америци, само због тога што сам био нашминкан, људи су лоше реаговали. Изашао сам на сцену, а они су мислили да је то Бој Цори... Еј, па ја сам четири стопе виши од њега и уз то сам Шкот. А они су мислили да смо ми Culture Club или тако нешто.

● Да ли ти то смета више од поређења са Genesis?

– Све је то страшно смешно. И та ствар са Genesis. То је бесмислено. У почетку је било притирајуће, а затим једноставно постаје досадно. Бесмислица, чак су и неки чланови Genesis изјављивали у штампи нешто у смислу „момци су инспирисани музиком раних седамдесетих“. То је постала оштрица која нам је стајала под грлом, наравно без икаквог суштинског ефекта на нас. То су детињарије, не очекујте ваљда да ћемо престати да радимо то што радимо јер нас прати Genesis етикета.

● Колико ће бити промене у новом албуму?

– Очекујемо да ће нови албум изаћи током марта (разговор је вођен почетком фебруара), а зваће се „Fugazi“. Радећи на њему пронашли смо оно за чим смо трагали на претходној плочи. Мислим да ће зато „Fugazi“ више представљати оно што је група у основи и оно што ми можемо да понудимо „уживо“. То је јако важно. У сваком инструменту и у мом гласу постоји горчина која је јединствена за Marillion.

● Чему је упућена ваша горчина?

– Ми се бавимо неким стварима које људи као да желе да игноришу. Ми смо веома свесни свега што се дешава око нас. Мислим, на пример, назив новог албума је фраза везана за вијетнамски рат, фраза коју су користили амерички војници да изразе сав бесмисао онога што их је окруживало. У време када је тај рат вођен ја сам био млад и за мене то су били само хеликоптери и авиони на телевизији. Међутим, касније, захваљујући неким документарним филмовима и књигама ова тематика ми је постала јако блиска. Не толико из политичког, колико из хуманистичког угла.

● Колико мислиш да је људима то данас важно?

– Веома је важно, можда више него икада. Наши критичари често постављају питање наше релевантности у данашње време, међутим, чињеница је да је наша музика слушана. У Пољској смо били проглашени за трећу групу године, имали смо чак хит на Фокландским острвима... То нешто значи, зар не?

ЛЕПОТАНИ НА ОСТРВУ

И поред протеривања главне звезде Лимала, група KajaGoo-Goo наставља пуном паром. Током фебруара у познатом студију у замку Манор недалеко од Оксфорда завршени су радови на другом албуму групе који ће се по свој прилици звати „Island“ (Острво). Ник Бегс Стјуарт, Стив и Џез пуно очекују од овог остварења на коме ће се поред већ објављених сингл-песама „Big Apple“ и „Lion Mouth“ налазити још седам композиција чији је продуцент Колин Тарсон познат по сарадњи са чувеним Duran Duran.

РОК ДАТУМ

30. март 1945.

Рођен је Ерик Клептон (Eric Clapton) један од највећих гитариста светске рок сцене. Током своје бурне каријере Клептон је утицао на генерације младих музичара радом у групама Јардбирдс, Џон Мејл, Блузбрејкерсима, Крим, Блајнд Фелт, Дерек енд Доминос и обиљем квалитетних соло албума. Клептон је до сада два пута гостовао, веома успешно, у Југославији.

ШКОЛА ГИТАРЕ

1. Акорди, Теорија, Мелодије – I и II део
 2. Нотално свирање.
 3. Модерна музика, хитови, рок – I и други део.
- Сваки приручник по 260 динара. Попуст 80 динара за сваки следећи наручени приручник. Плаћате поштару. Васиљевић Милун, пост ретант, 11101 Београд.

Дрсаја, ниша је с тобом?

Међу жабама има и таквих које кад треба да стварају потомство, уместо да воде љубав, воде битку. Ово је пре извесног времена открила Дорис Кохрејн која се, у ствари, бавила једном посебном врстом настањеном у тропским областима Јужне Америке. Открила је да се женка врсте чији је латински назив *Dendrobates auratus* пре него што положи јаја, не пари са мужјацима него се на изглед, безразложно са њима бори до изнемоглости. А кад већ падне од умора, смирује се и полаже јаја која мужјак одмах оплођава својом семеном течношћу.

Мало је познато да се жабе, у ствари, само праве да воде љубав. Оно што оне чине обична је варка јер мужјак нема полног органа у правом смислу те речи. Зато се сами научници питају откуд тако „страствени загрљаји“. Испоставило се да контракције стомака женке у тренутку док полаже јаја подстичу мужјака на излучивање семене течности тако да их сперматозоиди оплођавају истог часа док излазе из стомака.

Не прилазите!

Навика жаба да се међусобно туку није ништа ново. Истраживач по имену Дуелман открио је да мужјак једне друге врсте тропске жабе, велик само два центиметра, кад запо-

седне неку територију, а то може да буде и повећи лист, надува гушу највише што може и започиње своје претње гласом који је веома непријатан. Ако се у том тренутку на неком другом оближњем листу нађе још неки мужјак, битка је неизбежна.

Све врсте тропских жаба, које су иначе између себе веома различите, чарочито по боји, припадају једној истој породици. Домороцима Јужне Америке су веома познате и исто тако корисне и то на безброј различитих начина. На пример, нанижу неколико таквих жаба на штапић и пеку. Али, не да би се њима нахранили. Ове сићушне крекетуше невероватно су отровне. Њихове јарке боје управо су знак који упозорава: „Не прилазите, ми смо опасне!“ Под утицајем топлоте отров из жлезда на кожи капље у већ припремљену посуду, а затим га Индијанци оставе на страну да превире. Кад је ферментација завршена, њиме мажу врхове својих стрела и тако припремају оружје за лов на птице и мање сисаре.

Главни састојак отрова је алкалоид познат под именом батрацин који делује на нервни систем. Кад

**ШАМАРИ
ПОДЈЕДНАКО
ПЉУШТЕ И С ЈЕДНЕ
И С ДРУГЕ СТРАНЕ.
ЖУЧНЕ РАСПРАВЕ
ПРЕ ОПЛОДЊЕ
ЈАЈАШЦА. ЕТОЛОЗИ
НАМ ОТКРИВАЈУ
ИЗЕНАЂУЈУЋЕ
ПОДАТКЕ КОЈИ СЕ
ОДНОСЕ НА ИНТИМАН
ЖИВОТ ОВИХ
ВОДОЗЕМАЦА.**

стрела погоди неко мајмунче или тукана, ону птицу са огромним шареним кљуном која живи у шумама тропске Америке, батрацин их паралише и усмрћује за само неколико минута. Због тога ове жабе и називају „жабе-отровне стреле“. На човека овај отров не делује на исти начин – мање је опасан, али може да има нежељене последице.

Отровна је чак и крв ових патуљастих жаба, али домороцима користи за један чудан ритуал. Ухвате,

на пример, неког малог папагаја из врсте „амазонија“ са неких делова покидају му перје, а затим та места поспу њиховом крвљу. Папагаји не умиру већ им израста ново перје веома живих боја. На овај начин природно зелени папагаји претварају се у прекрасне шарене птице.

Подвиг

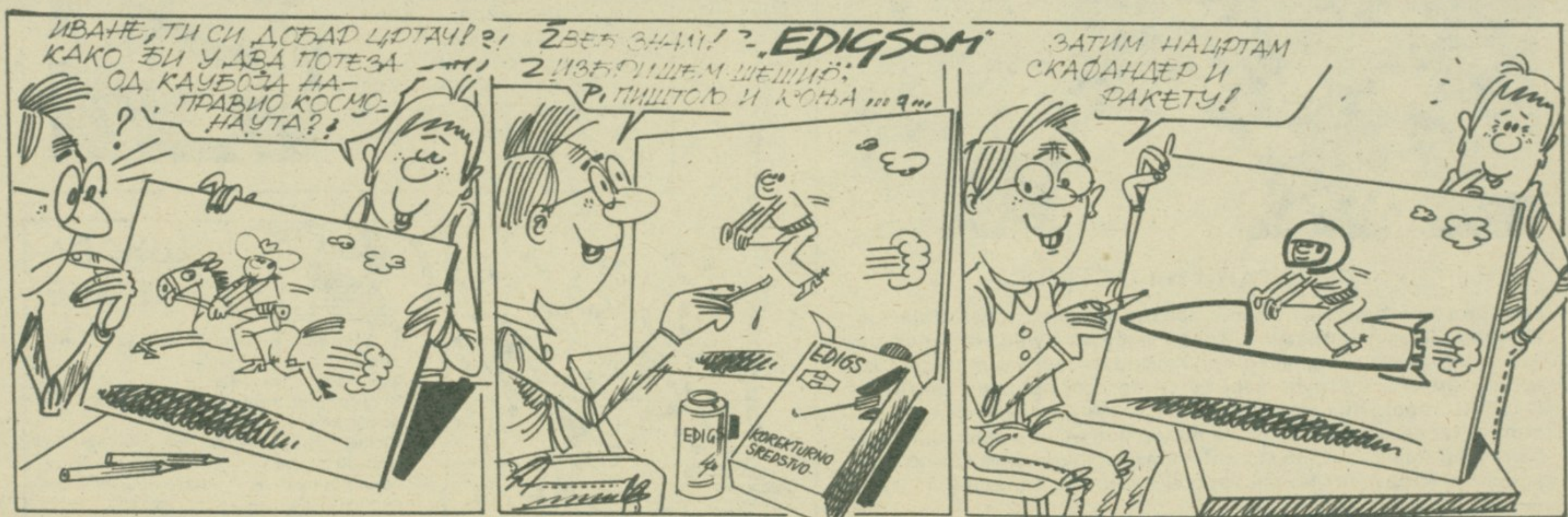
У Венецуели живи једна изузетно агресивна врста жаба која има особину да предвиђа атмосферске промене у својој околини. Непосредно пре наиласка бујице, карактеристичне за тропску климу, оне журно напуштају своја обитавалишта крај планинских потока и одлазе на сигурнија места. Тамо чекају да прођу кише и опадне водостај. Онда се враћају спремне да истим жаром бране сваки педаљ своје територије. Ако су се наоштриле за обрачун са неким сродником, истурају своје јаркожуте груди као знак претњи. Ако је незвани гост схватио шта хоће, повлачи се, а ако је упоран – истог часа скачу на њега и почињу битку све док супротној страни не буде јасно да не сме да крши правила. Ипак, у овим двобојима се не пролива крв

већ се све обично завршава нагодбом.

Топао и влажан амбијент тропских шума за жабе-отровне стреле представља идеално станиште. У овој средини није тешко наћи погодно место за полагање јаја. Женке само треба да се одлуче – хоће ли да изаберу неку локву или барицу у удубљењима на дрвећу. Положена јаја мајка препушта судбини и више је не интересују. Рекло би се да у том смислу имају чисту савест јер свако јаје има резерве природне хране коју ембрион користи у периоду свог развоја.

Опрезност, међутим, налаже да децу не треба оставити незбринуту и у тој најранијој фази бригу о њима преузимају очеви. Кад приметите да су пуноглавци толико нарасли да им је боравиште постало тесно, одлучују се на херојски подухват: силазе у воду и на леђа товарице читава потомство, све до једнога и преносе их на погодније место. Обично се пуноглавци начичкају без реда на леђима оца, али у случају врсте која живи у Костарики и Колумбији, поређају се сами на заиста јединствен начин – један с главом горе, други доле, баш као сардине у конзерви.

Д. В.

Ово су те ситнушне
жабе из породице
Dendrobates. Њихов
љубавни загрљај је
обична варка. Мужјак
нема праве органе за
парење.

Мужјак, дугачак свега два центиметра, надувао је врат и оштрим гласом
упозорио све у околини како је спреман да брани своју територију.

У тропским областима све жабе имају веома живе боје. Ове две врсте су
такође малих димензија, али су јако отровне. Њиховим отровом мажу се
врхови стрела које дошороци користе у лову на ситне животиње.

На вратима је писало „МАГ-
НУС НЕШ – ДЕТЕКТИВ“.

Испод натписа налазио се грб поде-
љен на наранџасто и зелено поље.

Био је то мој грб – ја сам регис-
тровано њушкало Магнус Неш.

Моја секретарица госпођица Ко-
конис седела је за радним столом и
турпијата нокте. Била је – срећница
– грађанка прве класе. Откако сам
је запослио пре три године, споља
се полако претварала из Мерилин
Монро у Шарлоту Ремплинг. Поне-
кад сам завидео првокласницама на
тим њиховим играма. Али, да сам и
ја то био, не бих смео да се бавим
детективским послом, а то сам да-
леко више волео од места банкар-
ског чиновника које сам имао пре
такозваног Бидл-Стрикландовог
ефекта. Осим тога, грађанима друге
и треће класе нисам нимало зави-
део.

– Је ли ме неко звао, госпођице
Коконис? – упитао сам.

– Не, али у соби имате посетио-
ца. Извесни др Стенли Мосерман.

Име Стенлија Мосермана било је
у непосредној вези са Бидл-Стрик-
ландовим ефектом. Затекао сам га
преко пута мог радног стола у – фо-
тељи коју је потпуно испунио сво-
јим гојазним телом. Био је саврше-
на имитација Орсона Велса на чему
сам му и честитао.

– Хвала, господине Неш, – од-
вратио је – око Велса сам се посе-
бно потрудио. Намеравам дуже вре-
ме да задржим његово обличје.

– Шта могу да учиним за вас? –
упитао сам.

– Одмах ћу вам рећи. Али, дозво-
лите најпре да подвучем важност
ваше услуге и подсетим вас на оно
основно о Бидл-Стрикландовом
ефекту мада не сумњам да вам је
све већ познато.

– Изволите.

Запалио је огроман томпус и за-
ваљо се:

– Као што знате, ја сам лекар са
којим су се Бидл и Стрикланд нај-
пре посаветовали о својим огледи-
ма са поленовим прахом новопро-
нађеног цвета „жалосни чарли“.

Први оглед извршили су на себи и
претворили се у...

– Абота и Костела – допунио
сам.

– Тачно. Доказали су да прах
жалосног чарлија изазива молеку-
ларне промене. Али, нису ни слути-
ли да ће им та реакција измаћи ис-
под контроле. Не само што сами
нису могли да поврате свој пређаш-
њи лик већ се полен на неки тајан-
ствен начин раширио и за само не-
колико часова у читавом Лос Анђе-
лесу завладао је хаос. Људи су по-
чели спонтано да попримају облич-

је својих идола, па чак и животиња,
биљака и уметничких и употребних
предмета. После месец дана појави-
ли су се први случајеви чак у Њу-
јорку, Ванкуверу и Мексико Ситију,
а до лета су захваћене Европа и
Азија и пољупани темељи наше ци-
визације. На крају је успостав-
љен какав-такав ред кад је створена
Управа за молекуларне преоб-
ражаје која је становништво поде-
лила у класе. Мали број људи по-
пут вас који су се показали имуни
на дејство жалосног чарлија про-
глашен је највишим. Вама непосред-
но потчињена је прва класа –
моја; другој класи дата је ограниче-
на слобода с обзиром да су њени
припадници: претварајући се у
животиње и биљке, на махове губи-
ли људску свест; а што се треће
класе тиче...

На те речи подишла ме је језа.
Око тридесет посто становништва
било је сврстано у трећу класу – љу-
де који су се преображавали у стил-
ски намештај, сервисе за чај, књиге,
елегантне персијске тепихе и ками-
оне са осамнаест точкова. Сваки от-
кривени припадник те класе био би
упућен у један од великих резерва-
та или домова, где је могао на миру
да броји дане као телевизор у боји
или аутомат за кока-колу.

...А ви које је Бидл-Стриклан-
дов, или БС ефекат заобилао: ви
сте прави чувари наше цивилизаци-
је. Ви водите рачуна о томе да нам
се корени и идентитет потпуно не
изгубе.

Ово је постајао прави хвалоспев
који сам пожурио да прекинем
поновивши: – Добро, добро. Шта
могу да учиним за вас.

– Бидл и Стрикланд су нестали.

– Шта?

– Да, истина је – рекао је Мосер-
ман отресавши пепео цигаре право
на мој скупочени персијски тепих
који проверено није био закамoufl-
рани грађанин треће класе. – Као
што сте можда чули, последњи пут
су виђени као Дин Мартин и Цери
Луис у позоришту „Комедија“.

Многи воле да се претварају у по-
знате комичаре, али мало ко заоста-
ма дара. Бидл и Стрикланд су у
томе изузеци.

– Добро, али шта се њихов не-
станак тиче вас?

– Тиче нас се свих. Изгледа да су
били на прагу открића лека против
БС ефекта.

Бидл и Стрикланд нестали... Ка-
да се Мосерман изгубио из моје кан-
целарије, почео сам хладно да раз-
мишљавам. Овим случајем могао сам
се прославити, али ако их пронађем
и они заоста излече човечанство од
БС ефекта, моје предности ће нестати
и ја ћу се опет наћи за шалтером
банке. Упркос томе својски сам се
дао у потрагу. Такав сам вам ја –
човекољубац.

Почео сам од управе Бидловог
ланица апотека у којој ме је дочека-
ла пристојна копија Хемфрија Бо-
гарта по имену Ервин Бердсел. Бер-
дсел ме је провео по згради али се

Жалосни Чарли

извинио рекавши да нема појма где
се Бидл налази. Излазећи из зграде
у намери да посетим позориште
„Комедија“ налетео сам на Бидло-
ву секретарицу. Пошто је била про-
менила обличје, препознао сам је
тек када ми се обратила.

– Господине Неш, имам нешто
да вам кажем – рекла је кад је чула
за ким трагам. – У роковнику гос-
подина Бидла видеда сам белешку
према којој је он 7. новембра, дакле,
пре два дана, у Њујорку посетио
фирму звану „Капчек-Хауард“.

Пошао сам право на аеродром и
ухватио авион за Њујорк. „Капчек-
Хауард“ је била хемијска фирма.
Претпоставио сам да је Бидл ту
тражио састојке за свој серум. Сек-
ретарица – доста успела верзија
Клодет Колбер – љубазно ме је
примила али се господин Капчек-
иначе плунути Тревор Хауард – по-

СВЕТ ЈЕ БИО

ПРЕПЛАВЉЕН

ДВОЈНИЦИМА

ФИЛМСКИХ ЗВЕЗДА И

ЖИВИМ ПЕРСИЈСКИМ

ТЕПИСИМА. КРИВИЦУ

ЈЕ СНОСИО – ЈЕДАН

ЦВЕТ.

казао набуцит и практично ме је из-
бацио из канцеларије.

Преко пута сам пронашао локал
у који сам ушао и сео до прозора да
посматрам улаз у фирму.

Изненада се кроз стакло право у
мене упиљео један омањи човек на-
лик на Питера Лорија. Као да ме је
препознао, истога часа се дао у бег.
Излетео сам из кафане и пожурио за
њим. Стигао сам га на аутобуској
станици тачно на време да га спре-
чим да уђе у аутобус.

– Скидај руке с мене, њушкало! –
узвикнуо је уњкавим гласом колу-
тајући огромним очима. Продрмао
сам га.

– Изгледа да си њушкало ти, а не
ја. Откад ме пратиш?

– Црк'о лабогда!

Залепио сам га за зид и ту за-
држао с ногама изнад земље.

– Ах, моја леђа! Боли! Молим те,
спусти ме!

– Хоћеш ли да ми одговориш на
питања?

– Хоћу, рећи ћу ти све.

Спустио сам га.

– Ко те је послао да ме пратиш?
Капчек?

– Чик погоди! – узвикнуо је и из-
ненада ми зарио песницу испод сто-
мака. Пао сам превијајући се а ма-
ли скот је стругнуо.

Када сам се поново нашао на но-
гама, угледао сам на плочнику ави-

онску карту бразилске компаније
„Вариг Ерлајнз“. Мора да је испала
Питеру Лорију док сам њиме бри-
сао зид. Била је то карта за Белем у
Бразилу с назначеном везом на ли-
нији компаније „Ер Амазонас“ за
Манаус. Манаус је било место одакле
је Стрикланд донео прве цветове
жалосног чарлија. Обрадовао сам
се овом трофеју као мало дете, али
сам се сместа уплашио да ми карта
није подметнута. Ипак, одлучио
сам да следим тај траг без обзира
да ли је посредни неки прљав трик.
Ничим другим нисам располагао.

Чекаоница аеродрома Кенеди би-
ла је пуна уобичајених типова –
двојника холивудских звезда уз не-
што спортских асова и историјских
личности. Чак сам угледао и Ричар-
да Никсона. Понекад се чудим уку-
су грађана прве класе. Како то да се
нико непоистовећује са мозгатори-
ма као што су Ајнштајн и Њутн?

Боинг 727 за Рио био је полупра-
зан. Изишао сам у Белему и једва
ухватио лет број L-1011 компаније
„Ер Амазонас“. Завалио сам се у се-
диште и посветио размишљању
срчући млако бразилско пиво.

Због чега је Мосерман желео да
пронађе Бидла и Стрикланда? Зато
да би они свет спасли од жалосног
чарлија. Нестало би грађана прве,
друге и треће класе, а ја бих сигур-
но изгубио посао детектива али би
ме зато овај случај прославио, зар
не? Постао бих херој... Не баш. Не
бих био омиљен код људи попут
мене, а ни код оних будала које
изигравају кловнове Стива Мекви-
на, Али Мекгро и Роберта Редфор-
да. Свеједно, помислио сам најзад,
ако дође до најгоре, увек ћу моћи
да променим лични опис помоћу
старе добре пластичне хирургије.
Биће то цена славе.

Манаус је био мало место и
Мочекивао сам да ћу Бидла и
Стрикланда лако наћи. А када сам
још приметио да нигде нема теле-
визијских антена, схватио сам да су
њих двојица по свој прилици једи-
ни Дин Мартин и Цери Луис које су
овдашњи житељи икада видели. И
заоста, чак и мој неславни покушај
имитације Церија Луиса одмах је
пробудио сећање таксисте кога сам
нашао испред аеродрома.

Био је то градић на рубу џунгле.
На улицама је било исто толико
дивљих животиња и људи али их се
нико није плашио. По свој прилици
су то у ствари били питоми грађа-
ни друге класе. Оставио сам пртљаг
у хотелу „Гранд“, променио новац
у крузеирсе и дао се са таксистом
у потрагу за двојицом људи који су
направили читаву ову збрку.

Стигли смо до једног великог
складишта на обали Амазона. На-

градио сам возача подебелим свежњем новчаница и наложио му да сачека. Ношење оружја било је у авиону забрањено свима тако да сам из Сједињених Држава дошао без револвера. Дотрајала брава складишта одмах је попустила и ја сам се ушуњао међу редове сандука.

Мало даље преда мном указала се лабораторија као из „Франкенштајна“. Посматрао сам из покривне пламенове лампи и низ реторти у којима је кључала некаква течност у разним фазама дестилације. Толико вам ја знам о хемији.

По складишту се врзало неколико помоћника Бразилаца, али научнике нисам видео све док се није зачуо узвик: – Хеј, Дине! – Тада сам угледао савршену имитацију Церија Луиса како протрчава кроз лабораторију држећи у рукама две стаклене посуде које су се пушиле. То је по свој прилици био Бидл јер је Стрикланд обично опонашао озбиљније типове. Тренутак касније ушао је и Дин Мартин у елегантном белом мантилу.

– Пажљиво с тим посудама, ортаче! – рекао је. – То нам је последњи корак. Даље ће све тећи без проблема. – Узео је посуде из Бидлових руку и пажљиво их поставио на лабораторијски сто. – Помоћу ове есенције синтетизоваћемо довољно серума да све излечимо.

– Хоћемо ли их боцкати инјекцијама? – Упитао је Цери Луис.

– Не. Боље је да направимо спреј који ће се просто удисати као и онај несрећни поленов прах. Ништа простије.

– Дабоме, ништа простије, гдс-подо!

Двојица научника су се следила исколачивши очи у мрак. Следио сам се и ја. Те речи изрекао је неко други. Из сенке је изишао огроман човек са пиштољем у руци и томпусом у зубима. Одједном сам пожелио да сам грађанин треће класе и да се претворим у сандук.

Мосерман је махнуо пиштољем у правцу стола. – То вам је, дакле, тај чаробни еликсир.

– Тачно – одговорио је Стрикланд. – Знали сте да радимо на серуму. Зашто сте овде? И како сте нас пронашли?

– Пратећи њега – одговорио је Мосерман окрећући пиштољ док га није уперио у мене. – Изиђите, господине, Неш!

Опрезно сам устао из сандука. – Не разумем како сте ме нашли? рекао сам – Да ли помоћу двојника Питера Лорија?

– Не, он је био наша веза са фирмом „Капек-Хауард“ – рекао је Бидл.

Мосерман се само смењао. – Господине Бидле, молим вас, померите се три корака улево; господине Стрикланде, ви удесно. Не желим несрећан случај.

Научници су пребледели али су га послушали.

Не можете их убити, Мосермане – прошиштао сам осушена грла. – Сви ће знати да ви нисте пронашли серум.

– Тачно. Само, откуда вам идеја да ја желим заслугу за проналазак серума?

Бидл, Стрикланд и ја смо се згледали.

– Каква ми је то заслуга? – наставио је Мосерман. – Заслуга за повратак нормалности, пренасељености, ситне политике, рата? Трке у наоружавању? Реклама? Потрошачког друштва? Мора да сте сишли с ума. Видите, ја нисам дошао да учиним крај променама већ да их заштитим.

Пиштољ је опатио двапут разневши посуде с еликсиром. Бидл као да није веровао очима. Стрикланд је пао у несвест. Кључали еликсир се слио на под и нестао у пукотинама.

– Неш! – узвикнуо је Бидл. – Ти си изнад нас. Имаш моћ да га ухапсиш. Учини то!

То је била истина. Ја и мени слични имали смо широм света овлашћење да хапсимо када се радило о злочинима у вези са БС ефектом. Имао сам право да Мосерману на лицу места изрекнем и извршим смртну пресуду. То би, наравно, важило само кад Мосерман не би држао пиштољ.

Али он је изненада бацио оружје на земљу. – Тако је, Неш, ти си газда. Само, размисли ко је у праву!

На улазу у моју канцеларију још стоји зелено-наранџасти грб. У свету настањеном малобројним свесним људским бићима нема затегнутости, па чак ни много криминала... мада ми се све чини да је велики јасен иза зграде у којој станујем у ствари грађанин треће класе који том камуфлажом избегава упућивање у резерват. Нешто га се не сећам од пре. Ипак, нико ми не плаћа да у то забадам нос.

Признајем, нисам извршио дужност. Направио сам се као да се у складишту ништа није догодило. Просто сам легао раменима и напустио просторију, Манаус и читав случај. Мосерман ми је двапут слао чек и ја сам га двапут вратио.

Ох, не сумњам да Бидл и Стрикланд опет нешто кувају, као ни да им је Мосерман опет за петача уз помоћ неког другог њушкала. Баш ме брига. Нек победи ко хоће, само да ја не морам да судим.

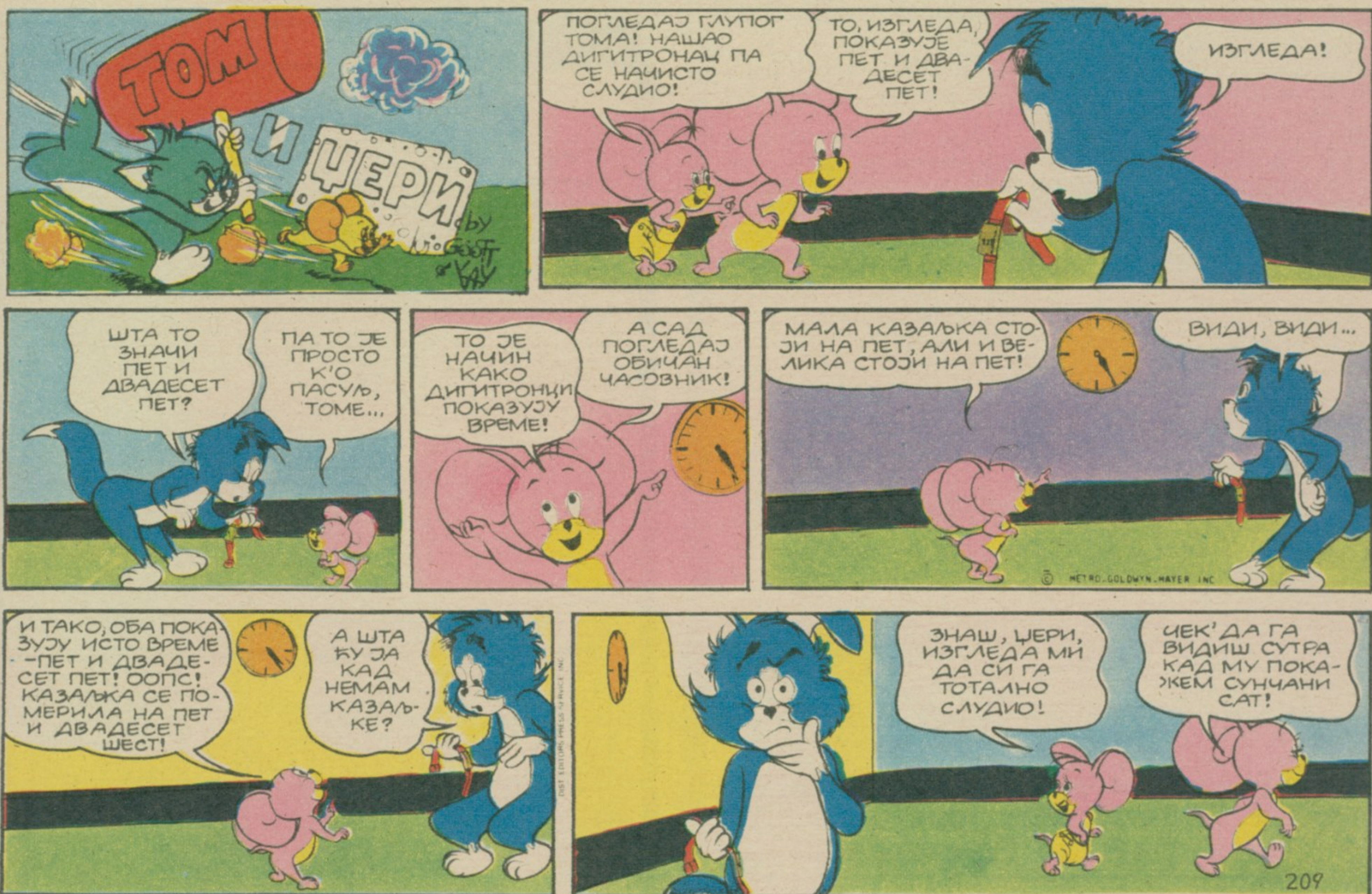
У предњој соби госпођица Коконис турпија нокте. Над Лос Анђелесом сија сунце, ваздух је чист и цео свет је спокојан.

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

аутор BeMak	ЗАВОЗ, КРИ- ВИНА	ПОЗНА- ВАЊЕ БОПЕС- ТИ	ЈАКО ОСЕЋА- ЊЕ СМАТА	ДЕТИ- ЊИ ТЕЧ- НОСТИ	МЕСТО У СРБИЈИ КОД РАШКЕ	ЦЕПНА ЕЛЕКТ- РИЧНА ЛАМПА	ИМЕ ПЛУМ- НЕ ЕК- БЕРГ
СНАБ- ДЕВА- ЊЕ							
ПУСТИЊ- СКА ПОВОР- КА							
ПОТА- ПА- ТИ							
ОДЕОР							
ТЕПЕ- ФОНСКИ ПОВИВ				РИПСКА БОРИЊА СРБЕ ДУВАЊУМ УКЛОНИТИ			
СИТНИ- ТИ КРА- ЊИ ЗИ- БИТА	НАШ КЊИ- ЖЕВНИК БИХАЋИ ТЕРИНИ				ОДА- БИРА- ТИ		ГРАД У РУТУ- НИЦИ
ГАПАД							
ЛИЧНА ЗАМЕ- НИ- ЧА			УЗАК ОБРАДА ЗЕМЉЕ ПЛУГОМ				
САВЕЗНА ДРЖАВА САД						"ИСТОК" ХОМЕ- РОВ ЕП	
ВРСТА ЛОВАЧКЕ ПУШ- КЕ							
ПРВО СЛОВО АЗБУ- КЕ		ХУНСКИ КРАЉ ЖИТЕЉ АМЕРИКЕ					
ПОСУДА ЗА ЈЕТО (МН.)							ПРЕВЛА- КА НА МАТА- КИ
НА- ЗИВ				СТИКАР ВАН ЗАН ПУН СТОЛЕ			
ВРСТА ЕГИПТ- СКЕ ГРА- БОВИНЕ	"ЕАСТ" ПО- СЕД		ВРЕМЕ- ШАМ КОРАТНО ОСТРВО				
"ПИКО" ОРЕДСТВО КОРУП- ЦИЈЕ					ЈАРЕ, ЗАМЕТАК, КЛИЦА (ЛАТ.)		СЕЛО У ДАТМА- НИЦИ КОД ЗАД- РА
УНАО- КО- ПО						"Супер" ПРОС	
ТАПА- САСТ							
РЕКА У АУСТРИЈИ ПРИТОКА ДУНА- ВА			ОВНИЈЕ РУНО ПОВРАТ- НА ЗАМЕ- НИЦА				
ПРИМУ- ДАН, ПРИОМ- ТАН							
СОПН СИР- БЕТНЕ КИСЕ- ЛИНЕ							

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: м, стричак, трулити, Радомак, уснијати, Камерун, Мете, Ори, н, зк, котва, п, улар, до, лире, Ел, оматати, вапненец, РИ, „Нана“, Јао, тј, Ист, В, ц, скелети, пенали, ритнути, ага, шав, артина, ае, Алин.

Код **PEZ**-а је увек нешто ново!

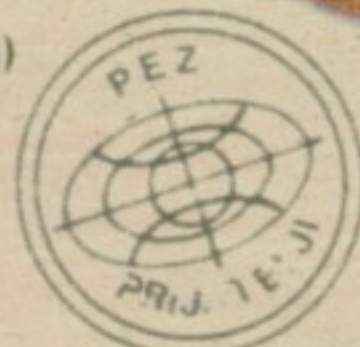
Ако радо узимаш **PEZ** бомбоне
и идиш се **PEZ** фиџи урицама,
пошаљи нам 5 омотница
PEZ бомбона, а ми ћемо
ти послати лепо **PEZ** књижицу.
Као пријатељ **PEZ**-а користићеш
све поједности које ћемо ти
нудити из месеца у месец.
Читај свакој дејка
на овом месту о новостима
за пријатеље **PEZ**-а.

Омотнице шаљи на адресу:
„PEZ ПРИЈАТЕЉ“, 61111 — ЉУБЉАНА, п. п. 8 заједно са твојим
подацима. (Име и презима, улица, кућни број, место и поштански број)

ХП КОЛИНСКА
ЉУБЉАНА

Kolinska

-ВОЛИШ ЛИ СПОМЕНАРЕ?

(Да? - Не?)

-ИМАШ ЛИ СВОЈ СПОМЕНАР?

(Да? - Не?)

-ТРАЖЕ ЛИ ТВОЈИ ДРУГОВИ И ДРУГАРИЦЕ

ДА

УПИШЕШ

НЕШТО

У ЊИХОВ СПОМЕНАР? (Да? - Не?)

Ако је макар на једно од горњих питања

твој одговор „ДА!“ - онда ти је хитно потребна КЊИГА:

600
изабраних
споменарских записа

Та књига је прави поклон за тебе - од твојих родитеља, рођака или другова! Та књига је твој прави поклон (можда најдражем?) другу или (можда најдражој?) другарици!

Такав поклон не може да промаши!

Јер, у овој књизи, уметнички опремљеној, сабрани су најлепши споменарски записи - изабрани између много хиљада сличних - од узбудљивих до шaljивих, од мудрих до враголастих, од сентименталних до „штосовитих“ - као што се види из наслова поглавља у којима су груписане те споменарске „минни-песмице“ и забелешке:

„Сети се...“ „Живот - цвет на путу...“ (О животу), „Поћеш ли за срећом...“ (О срећи), „Не бери трње...“ (Савети), „Другарство је златна жица...“ (О другарству и пријатељству), „Љубав је бакља...“ (О љубави), „У сјају ока...“ (Љубавна расположења), „Само речи две...“ (Нежно удварање), „Да ми срце не озебе...“ (Шaljиво удварање), „Хтедох ти рећи...“ (Изјаве љубави), „Ко ме воли - нек' изволи...“ (Забављање), „Лице које мења маске...“ (Сумња и одбијање), „Растали смо се без речи...“ (О растању), „Имена на песку...“ (О бившој љубави), „Ко верује момку...“ (О мушкарцима), „Свака цура каже...“ (О девојкама), „Знак за брак...“ (О браку), „Извините, молим...“ (Шaljиви записи), „Бачко доба...“ (Бачке успомене), „Сазнах из искуства...“ (Исповести), „Само то ти желим...“ (Добре жеље), „Не заборави ме...“

Илустровани љупким старинским цртежима, на 216 страница разних боја, двоструко већих од уобичајених, у повезу од златастог платна - збирка „600 ИЗАБРАНИХ СПОМЕНАРСКИХ ЗАПИСА“ први је код нас штампани, већ попуњени споменар, спреман за читање и сећање, за љубав и за шалу, за задиркивање и чување успомена - а и за бирање оних записа које ћеш ту наћи и онда својеручно унети у споменаре својих другова и другарица.

За тако велику, лепу и драгу књигу, дивно уметнички опремљену, вреди дати 500 динара - верујемо да ће се твоји родитељи сложити са тим!

Толико, наиме, треба да платиш поштару када донесеш књигу - ако своју поруџбину пошаљеш на адресу издавача:

КУЛТУРНИ ЦЕНТАР
32300 ГОРЊИ МИЛАНОВАЦ
Ту адресу стави на коверат, а у коверат убаши следећи купон који треба да попуниш и одавде исечеш:

Овим наруџујем један примерак књиге „600 ИЗАБРАНИХ СПОМЕНАРСКИХ ЗАПИСА“ у избору Драгослава Андрића - у тврдом платненом повезу, са илустрацијама. Књигу треба послати на следећу моју адресу:

ИМЕ: _____
МЕСТО: _____
УЛИЦА, И БРОЈ КУЋЕ И СТАНА: _____

Цену од 500 динара платићу поштару када ми ту књигу донесе.*

*Поштарину за књигу плаћа Културни центар. (Ако се наруџује више од 1 примерка сваки би коштао 450 динара.)

БИБЛИОТЕКА

Кључ успеха

- 1** БРЗИ КУВАР за модерну жену. Укусна и брза јела, и посланице и освежавајући напци. Посебно прилагођено запосленој жени, стари и модерни рецепти у једној књизи.
- 2** ЛЕЧЕЊЕ БИЉЕМ (народни биљни лекар) Вратимо се природи! Опробани и тачно прописани биљни рецепти према болестима. Сложено по абеди.
- 3** КАКО ПОСТАТИ ЛЕПА И ЗАПАЖЕНА „Практични савети за улепшавање, дијета, шминкање, фризура, маске, средства за савршен тен. Свака жена може постати привлачна!
- 4** ХИПНОЗА И ЈОГА - Како да хипнотизираш? Практична упутства за увежбавање хипнотичког погледа, аутохипноза. Јога: Овладавање мислима, медитација и духовна моћ.
- 5** „ЦЕЛНИ КУРС ФОТОГРАФИЈЕ“ Можете лако и брзо научити: снимање, развијање филмова, самосталну израду фотографија, пресликавање. Кинокамера, озвучење филмова. Полароид.
- 6** УЧЕЊЕ У СЛУ - Хоћу, значи - могу! Најновије достигнуће светске науке, сада доступно и Вама. Страни језици, формуле, тешки текстови уче се са лакоћом која се граничи са фантастичним!

ЦЕНА: свака књига 350 динара.

Плаћате када добијете.

ШАЉЕМО ТАКОЂЕ У ИНОСТРАНСТВО!

НАРУѢБЕНИЦА - ЗАБАВНИК

(име и презиме)

(улица и број)

(пошт. број и место)

Желим књигу број _____

УПИШИТЕ ЧИТКО СВОЈУ АДРЕСУ И ПОШАЉИТЕ НАМ

НАША АДРЕСА:

Praktikum

11080 ЗЕМУН, пп 94

НОВА, ПОПУЛАРНА КЊИГА

ЖИВОТИЊЕ
У КУЋИ

када, како, зашто?

Пас, мачка, хрчак,

заморче, птице, акваријум, тераријум

Избор, држање, исхрана, нега...

За нимљивости, илустрације...

Цена Едиција У МИНИЈАТУРИ
200 Поштански фах 32
динара 11061 Београд
Плаћате поштару поужећем

НАРУѢБЕНИЦА

Пошаљите ми _____ примерака књиге „Животиње у кући“ на адресу:

Име и презиме _____

Место _____

Адреса _____

МЛАДИ МАТЕМАТИЧАРИ!

За све оне који су амбициозни и који воле математику изишла је из штампе књига

КАКО ДА ПОСТАНЕМ ШАМПИОН МАТЕМАТИКЕ

Књигу можете поручити од издавача:

ИРО „Научна књига“, од издавача:

Београд, Узун Миркова бр. 5/1.

или преко Ваше књижаре, о Ваше књижаре.

Малопродајна цена књиге је 252 - динара.

МАРАМИЦЕ СЕ ДРЕСИРАЈУ ДОЈСУБЕБЕ

ШТА РАДЕ ХУДИНИЈЕВИ НАСЛЕДНИЦИ

Дејвид Коперфилд чије је право презиме Коткин, јер је пореклом Чех.

**ВРХУНСКИ ИЛУЗИОНИСТИ
ОСВОЈИЛИ АМЕРИКУ
СВОЈИМ НЕВИЂЕНИМ
ПРОГРАММА КОЈЕ
ПРЕНОСИ И ТЕЛЕВИЗИЈА: НА
ПОКРЕТ ЊИХОВЕ РУКЕ
НЕСТАЈЕ ВЕЛИКИ МЛАЗЊАК,
ИЛИ СТАТУА СЛОБОДЕ У
ЊУЈОРКУ, СМАЊУЈУ СЕ**

☐ **ЉУДИ И ЖИВОТИЊЕ.** ☐
☐ ☐ ☐ ☐

На писти аеродрома Ван Нуис, у Калифорнији, стајао је млазњак тежак седам тона. Мађионичар Дејвид Коперфилд замолио је гледаоце који су стајали око авиона, да вежу очи и да се ухвате за руке, тако да начине затворен круг око летелице.

На знак Дејвида Коперфилда, преко високе челичне конструкције навлачи се огромна завеса, која

Зигфрид и Рој са својим тигром љубимцем.

Даг Хенинг у мјузиклу
„Чаробњак Мерлин“
који је пун
мађионичарских
трикова.

скрива авион, гледаоце везаних очију и мађионичара.

ТВ-камера постављена на високи кран не може да сними авион и гледаоце око њега, већ само завесу. Млазњак опет не може никуда да крене, јер су око њега гледаоци.

Камера снима завесу, која убрзо, пошто је навучена, пада на тло. Гледаоци скидају мараме са очију и виде – као и они код куће поред малих екрана – да авиона више нема!

Ту своју тачку Дејвид Коперфилд назвао је „Нестали млазњак“ а први пут је извео 1982. Био је то најлуђи мађионичарски трик изведен до тада – бар по величини објекта који нестаје. Претходни рекорд држао је чувени Хари Худини, уз чију је „магију“ нестајао – слон. Ту тачку изводио је 1918. године, сваке вечери 19 недеља узастопце на хиподрому у Њујорку. Али, слон је много мањи од авиона тешког седам тона, а уз то, Худинијев трик видело је за све време приказивања, укупно око пола милиона људи, а Коперфилд

свакодневно и у посебним програмима.

Исто, али много друкчије

Основни репертоар савремених илузиониста у суштини се не разликује од оног традиционалног, само су облици друкчији. Принцип варке остао је исти. Разлике? Предмети који се мењају, нестају, сагоревају, слободно лебде у ваздуху – постали су много већи, а илузије су боље инсцениране и усавршене. То је било неопходно јер их гледаоци уз мале екране снимају на видео-касетама, па затим темељито проучавају не би ли открили варку.

Као и њихови претходници, савремени илузионисти примењују психологију, реквизите и своју вештину. Психологију користе за збуњивање и скретање пажње и мисли гледалаца са главне на споредне радње – како би извели трик. Реквизити су најразличитији: има их који су оно што су: зечеве, голубови, али и апарати који тако савршено мењају оно што видимо

мађионичар наступи и на ТВ програму. Хенинг се колебао:

– Бојим се – рекао је – да ће гледаоци пред малим екранима сматрати да ми камере помажу у извођењу трикова. – Захтевао је да у дворани где се снима буду присутни и гледаоци који ће моћи да потврде „да су видели исто што и камере“.

После успешних преговора, утаночено је да Национална ТВ компанија прикаже један Хенингов шоу, али да ту обавезно буде и тачка кад се он под водом, у законаном бурету, ослобађа ланаца којима је чврсто везан, у ствари незаборавну вештину Худинија „оца“ великих мађионичарских приредби и творца модерног илузионизма.

Кад је Хенинг потписао уговор, признао је једном колеги:

– Замисли, појма немам како је то Худини изводио!

– Само полако, успећеш – храбрио га је пријатељ – имаш шест месеци времена!

У стручним књигама Хенинг није пронашао ништа о том Худинијевом трику. Онда је код једног мађионичара у Атланти, држава Џорџија, пронашао и откупио део оригиналних справа за ослобађање из ланаца и бурета под водом, па их је темељито проучио. Нову помоћ нашао је код Худинијеве нећаке: још неке справе. Тако је успео да проникне у тајну трика. Али... постојало је ипак то али: Худинијева варка није била прилагођена немилосрдном оку ТВ камере већ само удаљеним гледаоцима. Због тога је Хенинг морао да доради и усаврши трик.

50 милиона гледалаца

Телевизијска компанија поставила је правоугаони резервоар од стакла, запремине 750 литара воде, где је Хенинг почео да вежба, прво са кисеоничним апаратом за дисање под водом. Упорно се извлачио из бурета у коме је, везан ланцима и лисицама, бацан у базен с водом. Ипак, кад је тачку извео пред гледаоцима и камерама, замало се није удавио:

– Још два-три секунда и био бих готов – рекао је после снимања. – Мало сам закаснио и више нисам имао ваздуха – јер тачку је морао да изводи без апарата за дисање под водом.

Било је то 26. децембра 1975, а програм је посматрало око 50 милиона људи! Отада сваке зиме Хенинг има свој шоу на телевизији.

Дејвид Коперфилд имао је само 21 годину кад је за ТВ мрежу CBS извео свој први мађионичарски програм. Претходно је на многим приредбама, с огромним бројем гледалаца, скренуо пажњу на себе. Главне тачке су му биле: огроман, скуп путнички аутомобил „ферари“ лебди у ваздуху и нестаје пред очима публике, а затим је почео да ишчежава и млазњак.

И Хенинг и Коперфилд више не приказују само своје трикове већ их уклапају у мјузикле. Сматрају да је то много занимљивије и – публика је то потврдила.

Године 1980. телевизијска мрежа NBC приказала је први шоу Зигфрида и Роја са дивљим зверима. Та два момка упознала су се крајем педесетих година на јед-

ном прекоокеанском броду, где је Рој, као мађионичар – почетник забављао путнике. Видевши га како из шешира вади зечеве и голубове, Зигфрид га је упитао би ли то могао да изведе и са зверима – и одмах му понудио припитомљеног гепарда којег је прокријумчарио у своју кабину. Тако је почела њихова сарадња.

Данас Рој и Зигфрид раде са 13 животиња: четири тигра, два лава, па један црни пантер, леопард и слон, змијски цар дугачак три метра и три јагопарда (мешанци јагуара и леопарда). Већ 1969. почели су да приказују свој програм 14 пута недељно за милион долара годишње. Данас више нико од врхунских мађионичара не говори колико зарађује.

У њиховој тачки „живи меци“ Зигфрид пред публиком смести Роја Фрида и једног леопарда у цев топа. На другом крају позорнице празан гвоздени кавез виси у ваздуху. Зигфрид испали топ и – Рој и леопард нађу се у кавезу!...

Како да се паркирате

Само, рад са зверима није ни за мађионичара безопасан. У току две деценије Рој и Зигфрид су доживели више несрећа. Једном им је тигар, пред ТВ камерама, уплашен бучним отварањем боце шампањца, полетео с бине у публику. Зигфрид је смиривао гледаоце у студију, а Рој је за то време ухватио тигра.

– Увек морамо бити спремни на свакојака изненађења – каже Зигфрид. – Звери су ме досад више пута повредили. Једном ме је тигар тако закачио шапом да су лекари морали да ми наместе 25 копчи. Други пут ме је ујео и прегризао мишић на руци. Отрчао сам иза сцене, сачекао да ми превију рану и дају инјекцију новокаина, па се вратио на позорницу и завршио тачку.

Упркос опасностима Рој и Зигфрид не губе смисао за хумор.

– Сад ћемо вам показати – каже Зигфрид у току једне тачке – док се Рој с једним тигром вози џипом по бини – шта чине мађионичари кад не могу да нађу место за паркирање свог аутомобила!

На покрет Зигфридове руке уместо у џипу, патуљак Рој и обична мачка нађу се на мајушном скутеру. Али то није све. Те минијатуре пролете кроз један зид од хартије, а избију с друге стране – Рој и тигар у нормалној величини на нормалном скутеру.

Дејвид Коперфилд извео је у ноћи 8. априла прошле године своју „крунску“ тачку: пред очима многобројних гледалаца и ТВ камера учинио је да за неколико тренутака нестане „Статуа слободе“ у њујоршкој луци! А она је висока 93 метра и тешка 204.000 килограма... За то је морао да тражи и добије дозволу америчке владе.

Како је то извео? То мађионичари не одају. Или, кажу нешто „округло па на ћоше“.

Кад је Хенинга један дечак упитао како успева да угура десетак марамица у провидну боцу у којој оне нестају, па онда опет да их извади, он је одговорио:

– Набавиш марамице док су сасвим мале, па их вежбаш, и кад порасту, оне раде све што пожелиш!

П. Т.

дов – захваљујући телевизијском преносу – одједном више од 50 милиона!

У ствари, новом, великом размаху мађионичарства највише је допринела телевизија. Из споја опсенарства, трикова са разним аутоматима и ослобађања из ланаца пред ТВ-камерама, никли су супермађионичари какве свет није могао да види од Худинијеве смрти 1926. У самим врховима су Даг Хенинг, Дејвид Коперфилд и пар Сигфрид – Рој, све саме америчке звезде ТВ-шоуа у ударно време. Они у току вечери имају више гледалаца него што их је незаборавни Худини окупио за читава живота. Али сви они наступају

да то и не стигнемо да региструјемо. На пример, прецизно постављена огледала која при малом померању спречавају да видимо предмет што смо га до малочас гледали, или невидљиве жице које држе предмете што „лебде“ и слично.

Оптичке варке – објашњава Даг Хенинг – чине само трећину наше вештине. Највише се постиже скретањем пажње гледалаца. Није битно шта око види већ шта мозак протумачи да је видео!

Хенинг је мајстор за такве варке. Кад је телевизијски продуцент Дејвид Саскајнд 1974. на Бродвеју видео његов „мађионичарски шоу“, пожелео је да тај млади ма-

МАЛА
ПОШТА
П.ФАХ
124

10017

БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29

ЈЕДАН ЈЕ КРУШЕВАЦ

✉ Већ пет година читам твој лист и веома ми се допада, посебно рубрике Цицин кутак, Детективска прича, Прича из живота и Батине које се памте. Ипак, највише пажње ми привлачи Мала пошта. Сестра и ја смо се кладила и одговор нам је веома важан. Она тврди да Крушевац постоји и у другим земљама света, а не само код нас у Југославији док ја тврдим супротно.

ЧИТАТЕЉКА,
Крушевац

Крушевац, град и средиште општине у Крушевачком пољу на ушћу Расине у Мораву једини је град таквог имена у Србији, Југославији и читавом свету. Твоју сестру је можда завело име Крушевица, градови са овим називом постоје у три наше републике: Србији, Македонији и Црној Гори.

ЦРВЕНИ ШТАПИЋ

✉ Молим те Забавнице, одговори ми од чега се прави руж за усне.

ЈЕЛЕНА,
Параћин

Производња ружева у свим бојама и нијансама какви се данас користе, усањена је тек после I светског рата. Основни састојци

су восак и уља са додатком минералних и органских боја а њихово најважније својство је да су потпуно нешкодљиви и постојани.

Иначе, црвењење усана било је познато већ у козметици старог

века, али је наношење црвених биљних боја и сокова било мучан посао све до нашег столећа кад је само довољно одвртнути поклопац...

ЧОВЕК – ТОПЛОКРВНА ЖИВОТИЊА

✉ Како се може лекарским термометром измерити температура човечјег тела у тропским пределима где је спољна температура 45°C?

ЈАНИ,
Зрењанин

Човек спада у топлокрвна бића односно он одржава сталну температуру тела која не зависи од спољних услова. Он припада хомеотермним животињама и разликује се од пойкилотермних (хладнокрвних) чија температура варира према температури околине с тим што се никад са њом не изједначава до краја.

У регулацији температуре главну улогу има средишњи живчани систем који при рођењу није потпуно развијен тако да је терморегулаторска способност код новорођенчади знатно слабија него код одраслих. Ова способност се у потпуности стиче тек крајем друге године. Иначе, просечна температура здравог човека је око 36,5°C и мери се топломерима који могу да се ставе испод мишке, у ректум или у уста. Према томе нема никакве везе да ли је човек на плус или минус 40 степени Целзијуса – његова температура биће, са малим варијацијама, увек иста.

ГДЕ НА ЛЕЧЕЊЕ

✉ Имам 17 година, висок сам 152 см и прилично патим гледајући своје другове који су за главу и по виши од мене. Прочитао сам у „Забавнику“ да деца која заостају у висини услед недостатка хормона раста и код нас могу успешно да се лече, па те молим да ми кажеш да ли је Интерна клиника А у Београду, о којој сте писали у рубрици „Весна порасла 41 центиметар“ (број 1681 од 16. марта ове године), једина где могу да се јавим због прегледа и лечења.

Читалац из Ниша

Поред Интерне клинике А, и неке друге установе у Бео-

граду, посебно Дечја клиника Медицинског факултета, затим Институт за мајку и дете, као и неке здравствене установе у другим факултетским центрима (у Љубљани, Загребу, Новом Саду...) оспособљене су и кадровски и опремом да утврде тачан узрок патолошког раста и примене лечење хормоном раста.

Због тешкоћа добијања овог хормона, као и велике цене, неколико научних центара у свету производи га путем такозваног генетског инжењеринга из једне врсте бактерија, о чему је „Забавник“ такође писао. Иако су количине овако створеног хормона још увек врло мале, чињеница да може и вештачки да се створи значи да ће га у догледној будућности бити у много већим количинама и коштаће знатно мање. Значи, још једна нада више за мале растом.

ЛУТКА

✉ Желим да другарици која живи у СССР пошаљем лутку, али не знам да ли то дозвољавају наши царински прописи? Молим те још да ми одговориш шта значи моје име?

ДИЈАНА,
Бачки Јарак

Нема никаквих сметњи да пошаљеш лутку другарици. Надамо се да ће се обрадовати поклону. Дијана је име римске богиње (лозе), које вероватно потиче од латинског dies – дан.

НИКАД СТАР

✉ Молим те да ми кажеш да ли и ја могу да славим рођендан сваке године, а не сваке четврте пошто сам рођен 29. фебруара.

ЧИТАЛАЦ,
Сарајево

Да би се стари јулијански календар (добрио је име по Јулију Цезару који је 46. године пре наше ере извршио реформу римског календара) ускладио са Сунчевом годином, 1582. папа Гргур или Грегорије XII извршио је нову реформу. Прописао је да три узастопне године буду просте од 365 дана а

да само свака четврта буде преступна тако што ће други месец „добити“ један дан, баш онај на који си ти и рођен. Према томе ти си „жртва“ овог општеуспојеног календара и по њему „прави“ рођендан имао си ове године па тек за следеће четирн. Међутим, како године неумитно теку ти свој рођендан, хтео не хтео, треба да славиш дан раније или касније како ти већ одговара. А од чињенице што си „преступно“ дете можеш само да направиш добар штос – бар никад нећеш остарити.

НЕПОЗНАТ СЛИКАР

✉ Мој отац поседује дјело неког сликара по имену Paul Reiffenstein из 1888. године.

Можете ли ми рећи нешто о њему ако вам је познато.

МАРИЈА
Поток код Мостара

Мораћемо да те разочарамо. Име сликара чије платно имате нисмо могли да нађемо ни у једној било нашој или страној енциклопедији. Чак смо се обратили и Факултету ликовних уметности али смо и од њих добили одговор да то мора да је уметник мањег значаја чим му се име не налази записано у историји сликарства. То, наравно, не умањује вредност платна које имате.

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Гордана Вујанић, Орловића Павла 41/12, 21000 Нови Сад; има 12 година, бави се гимнастиком, воли музику.

Брукета Јасмина, Драга Шћитара 2, 51000 Ријека; има 13 година, сакупља привеске, воли спорт, забавну и озбиљну музику.

Саша Каповић, Славише Вајнера Чиче 50, 71350 Соколице; сакупља значке, разгледнице, привеске, маркике, воли музику.

Дејан Марић, Станоја Милковића 60, Брестовац, 19210 Бор; има 14 година, воли музику и спорт, сакупља значке и постере, одговара на сва писма.

ПРИЈАТЕЉСТВО У ДЕВИЗАМА

У једном броју вашег листа, у рубрици „Тражимо пријатеље“ објавили сте адресу једног клуба пријатељства из Ирске. Послала сам писмо и убрзо добила неки формулар који се састојао од разних питања. Попунила сам све то.

али требало је да пошаљем и чланарину од 300 динара. На пошти су ми рекли да не могу да пошаљем новац, а касније сам чула да се наш новац не може слати из наше земље у друге. Да ли је то истина?

АНА АНЂЕЛКОВИЋ,
Мајданпек

Заиста си добро чула. Наш новац не може да се шаље у иностранство. Једини начин да чланарину пошаљеш је да неко од старијих то уради уместо тебе и то под условом да има девизни рачун, па на рачун клуба пошаље одговарајућу суму у девизама.

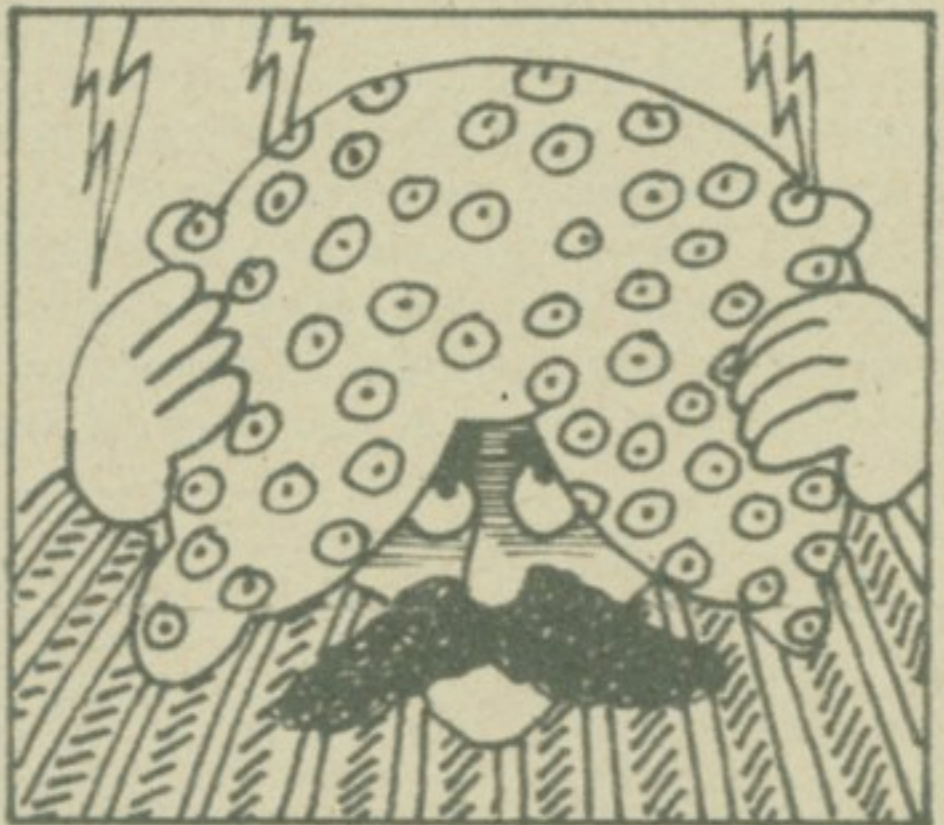
ТИШЕ, КОМШИЈА!

Драги Забавниче, Станујем у згради која има много станова. Мој петнаестогодишњи син се бави музиком и то свира бубњеве. Пошто његово вежбање и музицирање смета ком-

шијама, молим вас да ме посаветујете како сама могу да направим добру изолацију собе. Напомињем да немам средстава за скупа решења.

ЧИТАТЕЉКА,
Г. Милановац

Најјефтинији начин за звучну изолацију просторије јесте да ви и ваш син зидове собе облепите ам-

балажом у коју се пакују јаја, а на под од зида до зида ставите таписон. То су већ урадили многи младићи и девојке који воле да пуштају музику „до даске“ или свирају у музичким саставима. Исто тако, ако се преко коже бубња селотејпом залепи неколико папирних марамица бука ће се смањити јер се на тај начин смањује резонанца.

ПОКРЕТНИ АЕРОДРОМИ

Имам тринаест година а „Забавник“ читам од своје седме. Због тога мислим да не би било лоше да ми одговориш на једно питање: да ли у нашој Ратној морнарици постоје носачи авиона?

ТИХОМИР КАБЛАР,
Сисак

Носачи авиона који практично представљају покретне аеродроме користе се само на огромним воденим просторствима, на Пацифику на пример. Њихова улога је да пребацују авионе који, због ограничења горива које могу да приме у своје резервоаре, не могу да прелете велике раздаљине. Самим тим, нашој Ратној морнарици носачи авиона нису по-

ребни с обзиром на величину Јадранског мора, односно на чињеницу да наши авиони могу да „покрију“ жељено пространство полетевши са било ког аеродрома у нашој земљи.

БИБЛИОТЕКА ЗА ДРУГАРЕ

Ваш сам редован читалац па сам одлучио да ја и моја дружина „забавниковаца“ отвори-

мо неку врсту библиотеке за наше другове. Молио бих вас да нас посаветујете како.

ИГОР ПАВЛИЋ,
Бориса Кидрича 2
75000 Тузла

Акција коју си заједно са својим „забавниковцима“ покренуо веома је племенита и корисна. Наш савет је да, уколико имаш довољно простора у стану, одвојиш једно место за полицу на којој ћеш држати књиге. Можда је још боље да разговараш са одговорнима у твојој месној заједници који би у својим просторијама могли да одвоје један кутак за вас. Што се тиче набавке књига мислимо да је ово најбоља прилика да ти наши читаоци пошаљу књиге које немају где да ставе или које су читали док су били млађи.

ЧОКОЛАДА НИЈЕ САМА

Свиђа ми се плоча „Чоколада“ коју је снимила група „Идоли“, па бих хтела да знам да ли је то њихова једина плоча.

ИРЕНА ЧУПИЋ,
Сомбор

„Идоли“ су до сада објавили један независни сингл у оквиру часописа „Видици“, а зове се „Ретко

те виђам с девојкама“, затим званични сингл за „Југотон“ („Малчики“) и недавно сингл „Бамбина“.

Ова група има и три велике плоче. Прва је „Идоли“, „Одбрана и последњи дани“, а трећа „Чоколада“.

ЛОСИОН С РИЦИНУСОМ

Имам дугу и густу али суву косу која што више расте, више „цвета“ на крајевима. Шта да радим да бих спречила то цветање јер оно нимало лепо не изгледа?

АДРИЈАНА,
Кочани

Поред масне косе чест проблем може да представља и – сува. А сува је, најчешће, због неправилне неге: „цветање“ је само једна од нежељених последица. Једини начин да га спречиш јесте да косу переш неутралним сапунима, то су пре свега дечји, и да то не радиш баш пречесто. Затим, врло је важно да косу редовно скраћујеш и одсецаш делове који су почели да цветају. С времена на време косу намажи неким од лосиона за негу (можеш их наћи у парфимерији или апотеци) којем ћеш додати 2 до 3% рицинусовог уља.

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

Први број Политикиног забавника изашао је 28. фебруара 1939. године

Директор НО „ПОЛИТИКА“
Драган Марновић

Главни и одговорни уредник
Раде Шошкић

Одговорни уредник
Вера Смиљанић

Ликовно-графички уредник
Александар Мартиновић

Издавачки савет:

Владимир Антић, Добривоје Арсић, Ариф Бозаџи, др Радослав Бокић (заменик председника), др Радомир Животић, Зорица Ивановић, Љубислав Лилић, Каћа Милетић, Бранислава Митровић, Мирјана Моравчевић, Раденко Павловић, Ружица Петровић, Радомир Ристић, Снежана Стаменковић, Јелисавета Суруџић (председник), Зорица Ђеран, Светлана Шухартовић, Чланови савета из редакције: Петар Милатовић, Светлана Ивановић, Александар Мартиновић, Вера Смиљанић, Раде Шошкић.

Редакција:

Диего Варагић, Радана Весовић, Олга Вукадиновић, Душан Глушац, Бојана Дожић-Стојковић, Светлана Ивановић, Мина Илић, Соња Јашовић, Мирјана Крстуловић, Иван Лончар, Мирјана Маринковић (уредник штампе), Петар Милатовић, Весна Минић, Ненад Мирковић, Зора Меденица, Нада Невадић, Вито Недељковић, Биљана Орловић, Љубомир Патростић, Зоран Петканић, Радоје Савић, Весна Софреновић, Недељка Сташић, Миленко Тодоровић, Милош Томић и Бранислава Црномарковић.

Секретаријат:

Јованка Војводић, Олгица Стаменић, Даринка Тодоровић и Зорица Филиповић.

Издаје и штампа НО „ПОЛИТИКА“ – ООУР Издања за младе „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“ Македонска 29, 11001 Београд Поштански фах 124 Телефони: 324-471, централа 324-191 и 325-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција Македонска 35, 1 тел 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије број 413-2973-02 од 22. 1. 1973. године не плаћа се порез на промет.

Цена једног примерка 25 динара.

ПРЕТПЛАТА ЗА НАШУ ЗЕМЉУ:

Тромесечна 276,00 динара, полугодина 552,00 динара, годишња 1.104,00 динара.

ПРЕТПЛАТА

ЗА ИНОСТРАНСТВО:

Тромесечна 552,00 динара, полугодина 1.104,00 динара, годишња 2.208,00 динара.

Претплата се врши на жиро-рачун број 60801-601-29728 уз обавезну назнаку НО „Политика“ ООУР „Продаја“ – претплата на лист „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“.

ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО У СТРАНОЈ ВАЛУТИ

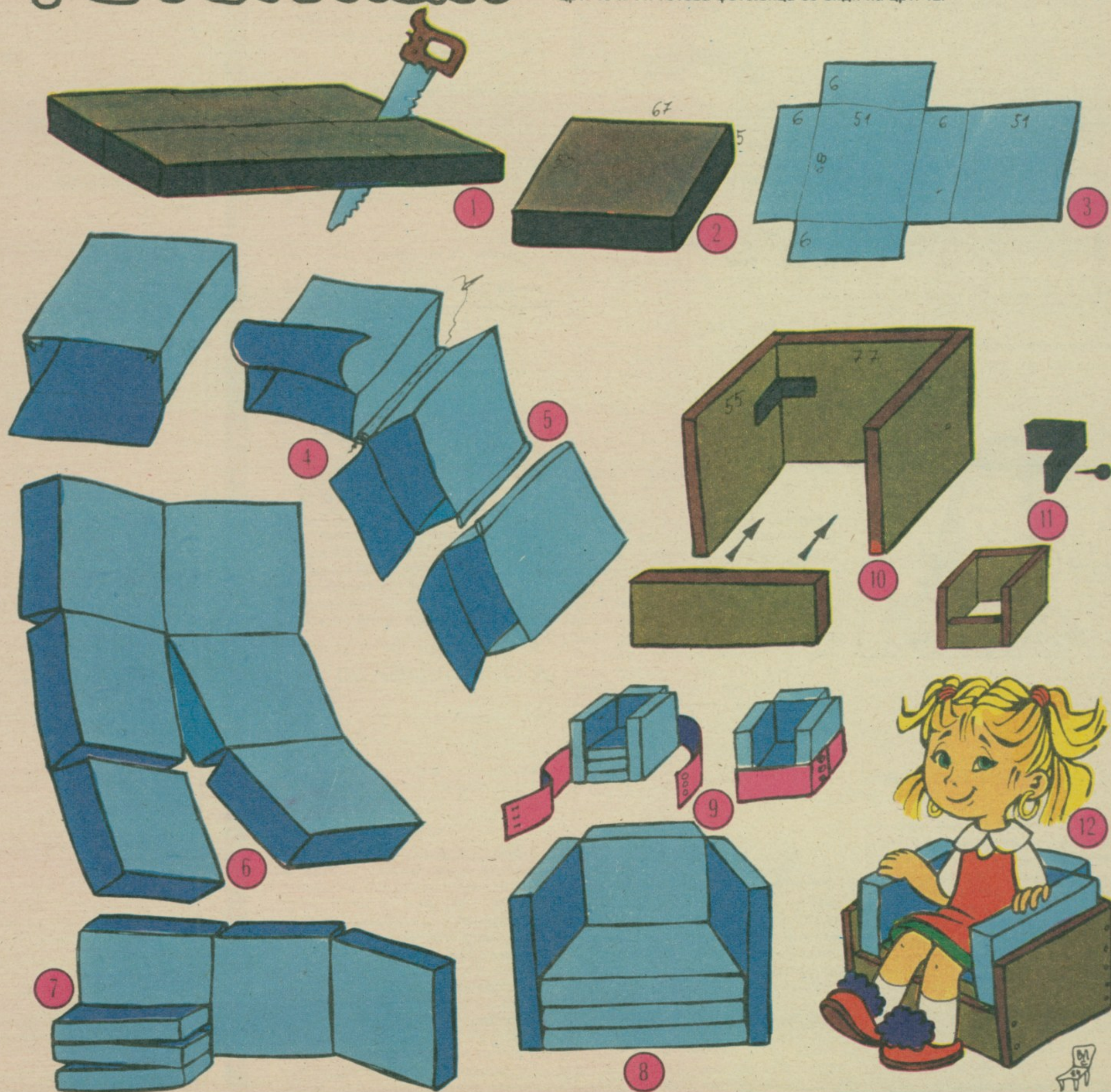
ГОДИШЊА:		
САД	\$	35 –
СР НЕМАЧКА	DM	88 –
ШВАЈЦАРСКА	Sfr	75 –
ФРАНЦУСКА	Ffr	248 –
ШВЕДСКА	Skr	255 –

Уплате из иностранства слати на девизни рачун НО „Политика“ код „ИНВЕСТ БАНКЕ“ – Београд, број 60811-620-63-257300-00054, уз обавезну назнаку ПРЕТПЛАТА НА ЛИСТ „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“.

СТОЛИЧИЦА ФОТЕЉИЦА

Како сами да направите сточицу-фотељу за вашег млађег брата или сестру? Врло једноставо. Од материјала вам је потребно једно парче сунђера дебљине 5 см, а димензија 1 × 2 м. Сунђер исеците на шест једнаких делова, као на црт. 1. Сунђер се најлакше сече обичном тестером за дрво, а ако нисте знали може да се лепи сваким синтетичким лепком. На црт. 2 се види како изгледа једно такво парче. Затим вам је потребно платно гушћег ткања ширине 1,40 м и дужине 5 м. У тај материјал пресвући ћете сваки исечени комад сунђера посебно. На црт. 3 су дате мере за пресвлаку. Треба да искројите шест таквих комада, а сваки ћете сашити тако да изгледа као на црт. 4. Затим делове спајајте по једној ивици као што се види на црт. 5. На црт. 6 се види које све ивице треба спојити. Када делове сашијете увуците сунђере и руком зашијте ивице поклопца. Расклопљена столица се може користити као душек за кревет за одраслог, а када се склопи, добија се фотељца. Делови се слажу на начин као на црт. 7, а склопљена се види на црт. 8. Међутим, кад би се сада село у њу, фотеља би се распала и зато јој треба ојачање. То може бити парче платна које ћете увити око доњег дела столице, па закопчати помоћу неколико дугмета. Овај систем везивања је приказан на црт. 9. Још боље и трајније решење је да се направи рам од дашчица у који се стави фотеља. Ако су дашчице дебље могу се укуцати једна за другу, а ако су тање, треба их спајати помоћу угаоника од метала црт. 10 и 11. Готова фотељца се види на црт. 12.

ЏИМ ИЗ ЏУНГЛЕ:

УЩЕНА

PAUL NORRIS
DON MOORE

ДРЖЕКИ ЗАРОБЉЕНОГ ВОЂУ РАЗ-
БОЈНИКА КАО ТАОЦА, ЏИМ ПО-
КУШАВА ДА СЕ СПАСЕ...

УБИКЕ МЕ МОЈИ
РОЂЕНИ ЉУДИ!

НЕ БРИНИ,
КУКАВИЦЕ!
МИ ЋЕМО ТЕ
ЗАШТИТИТИ!

ОНИ НЕ ПРЕСТА-
ЈУ СА ПАЉБОМ,
ГОСПОДАР
ТАЈЕ!

ПРИТАЈИ-
ЋЕМО СЕ
ДО МРАКА!
А ОНДА
ЋЕМО НА-
ПАС-
ТИ!

СМРКАВА СЕ,
ТУАН ЏИМЕ...
МИСЛИМ ДА
ЈЕ ВРЕМЕ!

ОНИ ПАЗЕ
НА ВРАТА!
ИЗИКИ ЋЕМО
НА ОТВОР У
ЗИДУ...

ПОЛАКО, СУ...
АКО НАС ОТКРИЈУ,
БИЋЕМО ИМ ОДЛИ-
ЧНА МЕТА...

НА СРЕЌУ, НИКО ИХ НИЈЕ ПРИМЕ-
ТИО И ОНИ СУ ЗАШЛИ У ЏУНГЛУ...

Copyright 1954, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved.

ИЗНЕНАДА, ПРЕД ЊИМА СЕ УКА-
ЗАЛА ПРИЛИКА ЈЕДНОГ ДОМО-
РОЦА...

УПОМОК!

БРЗО, СУ! ТРИИ
ПРЕМА ЏУН-
ГЛИ! И НЕ
ОКРЕКИ
СЕ!

ЕНО
ИХ!
ПУЦАЈ-
ТЕ!

ТИХО...ПРИТАЈИТЕ
СЕ ДА НАС НЕ ВИДЕ...

КАСНИЈЕ...

ХАЈДЕМО...
ИЗГЛЕДА
ДА ЈЕ ПУТ
ЧИСТ!

МЕЂУТИМ...

ВИ
СТЕ
ОПКО-
ЉЕ-
НИ!

БАЦИТЕ
ОРУЖЈЕ!

Paul
NORRIS
3-14

ПРИЋИТЕ СА
ПОДИГНУТИМ
РУКАМА!

ПОЗНАЈЕМ
ТАЈ ГЛАС...
ЗОВЕ СЕ ТАЈ!
ПУСТИТЕ
МЕНЕ...

НЕ МОГУ ДА
ОТКРИЈЕМ
ГДЕ СЕ КРИ-
ЈУ!

ИДУЋЕГ ПЕТКА:
У ПРАВИ ЧАС

